

Bruksela, dnia 22.11.2023 r.
COM(2023) 728 final

2023/0413 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie ram monitorowania na rzecz odpornych lasów europejskich

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2023) 384 final} - {SWD(2023) 372 final} - {SWD(2023) 373 final} -
{SWD(2023) 374 final}

Uzasadnienie

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Lasy i inne grunty zalesione w UE znajdują się pod coraz większą presją w związku ze zmianą klimatu i wskutek niezrównoważonego bezpośredniego lub pośredniego użytkowania przez człowieka i działalności człowieka oraz związanych z tym zmian użytkowania gruntów. Zagrożenia takie jak pożary zewnętrzne, gradacje owadów, susze i fale upałów, często wzajemnie się potęgujące, mogą prowadzić do częstszych i bardziej intensywnych katastrof, często wykraczających poza granice państw. Presje te osłabiają odporność lasów i zagrażają zdolności lasów do pełnienia ich różnych funkcji środowiskowych, społecznych i gospodarczych. Niektóre zagrożenia, na przykład pożary zewnętrzne, stanowią także bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa ludzi. Zwiększają one ponadto koszty gospodarowania lasami, w tym koszty zwalczania pożarów zewnętrznych.

Kompleksowy, wysokiej jakości system monitorowania obejmujący wszystkie lasy i inne grunty zalesione w UE może pomóc lepiej przeciwdziałać wszystkim tym presjom i zagrożeniom. Na przykład częste monitorowanie powierzchni zadrzewienia i jej zaburzeń z wykorzystaniem technologii obserwacji Ziemi, uzupełnionych obserwacjami naziemnymi, może ujawnić wzorce podatności lasów na zagrożenia i umożliwić decydującym podejmowanie działań w zakresie adaptacji. Brak takiej wiedzy wpływa również na terminowość i jakość planowania urzędniowego lasu przez państwa członkowskie. Długoterminowe zintegrowane planowanie urzędniowe ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania równowagi między bardzo różnymi potrzebami w zakresie usług i zasobów leśnych oraz zapewnienia odporności na klęski żywiołowe zgodnie z celami polityki UE w zakresie usług leśnych, użytkowania lasu i jego ochrony.

Obecne narzędzia monitorowania nie są w pełni adekwatne do zakładanych celów. Usługi takie jak oparty na programie Copernicus europejski system informacji o pożarach lasów (EFFIS) oraz obrazowanie warstwy leśnej w wysokiej rozdzielczości w ramach usługi programu Copernicus w zakresie monitorowania obszarów lądowych zapewniły w pewnym stopniu znormalizowane monitorowanie i dane oparte na teledetekcji w UE. Prace nad harmonizacją danych z urzędzeń naziemnych, gromadzonych głównie za pośrednictwem krajowych inwentaryzacji stanu lasów, koncentrują się jednak na kilku podstawowych zmiennych związanych z zasobami drewna, takich jak biomasa nadziemna, zasobność drzewostanu i przyrost. Nawet w tych przypadkach występują luki pod względem terminowości i szerszej dostępności danych, co prowadzi do niepewności co do ich wiarygodności i ograniczeń w ich wykorzystywaniu. Nie przeprowadzono prac nad harmonizacją innych danych z urzędzeń naziemnych dotyczących zmiennych, zwłaszcza związanych z różnorodnością biologiczną, co utrudnia ogólnounijną ocenę stanu ekosystemu leśnego. W dostępnych danych leśnych występują ponadto znaczne luki, np. w odniesieniu do suszy lub szkód w lasach związanych z kornikami. Luki te utrudniają skuteczne działania związane z zapobieganiem klęskom żywiołowym w lasach, gotowością i reagowaniem na nie ze strony zarządców gruntów i odpowiednich organów. Oprócz tego szereg parametrów leśnych, takich jak biomasa leśna i struktura lasu, można wiarygodnie zidentyfikować i monitorować w całej UE jedynie dzięki połączeniu obserwacji naziemnych, teledetekcji i modelowania. Takie połączenie jest skomplikowane i trudne, często ze względu na problemy związane z udostępnianiem danych i dostępem do nich.

Brak informacji na temat stanu lasów i ich rozwoju w związku z zaburzeniami lub dynamiką ekosystemów utrudnia decydującym politycznym i zarządcom lasu dostrzeganie tendencji

i wykrywanie szkód lub degradacji na wczesnym etapie oraz podejmowanie skutecznych działań w związku z nimi. Ogranicza to zdolność lasów do ciągłego świadczenia usług ekosystemowych, dostarczania towarów ekosystemowych i pełnienia funkcji ekosystemowych na rzecz społeczeństwa, w tym w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, w którym lasy odgrywają kluczową rolę.

Ogólnie rzecz biorąc, informacje na temat stanu lasów w UE, ich wartości ekologicznej, społecznej i gospodarczej oraz wywieranej na nie presji i zapewnianych przez nie usług ekosystemowych są fragmentaryczne i niejednolite, w dużej mierze niejednorodne i niespójne, występują luki w danych i powielające się dane, a same dane są dostarczane ze znacznym opóźnieniem i często tylko na zasadzie dobrowolności. Choć istnieją procesy sprawozdawcze, w ramach których gromadzi się dane i informacje na temat lasów i ich rozwoju, takie jak *uropejskie rachunki leśne* opracowane przez Eurostat, sprawozdania Forest Europe „Stan lasów w Europie” lub przygotowywane przez FAO *globalne oceny zasobów leśnych*, UE nie ma wspólnego systemu spójnego gromadzenia i udostępniania dokładnych i porównywalnych danych o lasach.

Szybki rozwój narzędzi i technologii monitorowania stosowanych do obserwacji Ziemi za pomocą zasobów satelitarnych lub lotniczych (w tym bezzałogowych statków powietrznych), a także rozwój usług w ramach globalnego systemu nawigacji satelitarnej, jak np. Galileo, stanowi wyjątkową okazję do modernizacji, cyfryzacji i normalizacji monitorowania lasów, w ramach usług na rzecz wszystkich użytkowników lasów i organów ds. leśnictwa. Może to przynieść korzyści dobrowolnemu zintegrowanemu długoterminowemu planowaniu urzędniowemu przez państwa członkowskie oraz stymulować wzrost rynku tych technologii i związanych z nimi nowych umiejętności, w tym dla MŚP w UE. Należy przestrzegać zasad ochrony i własności danych.

W tym kontekście niniejszy wniosek ma na celu: (i) zapewnienie spójnego monitorowania o wysokiej jakości, umożliwiającego śledzenie postępów w realizacji celów UE, a także założeń i celów politycznych dotyczących lasów, w tym w zakresie różnorodności biologicznej, klimatu i reagowania kryzysowego, (ii) usprawnienie oceny ryzyka i gotowości na wypadek zagrożeń oraz (iii) wspieranie opartego na dowodach podejmowania decyzji przez zarządców gruntów i organy publiczne oraz promowanie badań naukowych i innowacji.

W ciągu ostatnich kilku lat instytucje Unii i eksperci z państw członkowskich – w ramach odpowiednich grup ekspertów, w tym podgrupy Stałego Komitetu ds. Leśnictwa – wielokrotnie i wyraźnie wspominali o potrzebie wzmocnienia zdolności w zakresie monitorowania lasów w UE. W związku z tym w nowej strategii leśnej UE 2030 zapowiedziano specjalny wniosek ustawodawczy dotyczący obserwacji, sprawozdawczości i gromadzenia danych na temat lasów w UE, który ma obejmować również strategiczne plany na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego przygotowywane przez odpowiednie organy krajowe.

Niektóre instrumenty obecnie stosowane przez państwa członkowskie nie uwzględniają zintegrowanego podejścia w odpowiedzi na lasy jako ekosystemy wielofunkcyjne, ponieważ często odnoszą się one do lasów jedynie z konkretnych perspektyw politycznych: na przykład krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu i strategię długoterminowe obejmują sekwestrację dwutlenku węgla, energię odnawialną i efektywność energetyczną, a krajowe i regionalne strategię w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu – potrzeby w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, przy czym niekoniecznie uwzględniane są w nich inne aspekty, takie jak różnorodność biologiczna czy odporność.

Większość krajowych instrumentów planowania urzędniowemu w UE nie wykracza poza 10-letni cykl planowania urzędniowemu lasu. W związku z tym nie uwzględnia się w nich

długoterminowego wpływu zmiany klimatu na przykład na rozmieszczenie gatunków lub częstotliwość i intensywność zdarzeń ekstremalnych. Często nie są one ponadto zgodne z podejściem adaptacyjnym, co oznacza, że nie są w stanie odzwierciedlić zmian w polityce w odniesieniu do lasów i leśnictwa na szczeblu unijnym i krajowym, co wymagałoby uporządkowanej reakcji na poziomie strategicznym i perspektywicznym.

Polityka UE związana z lasami ma charakter długoterminowy i wymaga prognozy strategicznej opartej na aktualnych i dokładnych informacjach. Przykładowo główne cele dotyczące osiągnięcia przez UE neutralności klimatycznej (europejskie prawo o klimacie i rozporządzenie w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa – rozporządzenie LULUCF) i zapewnienia jej odporności na zmianę klimatu (strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu) lub utrzymania i odbudowy ekosystemów europejskich (proponowane unijne prawo o odbudowie zasobów przyrodniczych) mają zostać zrealizowane do 2050 r. Wiele prognoz dotyczących zmiany klimatu obejmuje okres do końca obecnego stulecia, w tym badania na temat tego, w jaki sposób lasy zareagują na coraz szybszą zmianę klimatu i jakie będą jej skutki dla lasów.

Co więcej, duża różnorodność krajowych podejść do planowania urzędniowego lub całkowity brak planowania urzędniowego lasu utrudniają szybkie, spójne i skuteczne reagowanie na ryzyko związane z klęskami żywiołowymi, w szczególności w przypadku zagrożeń o wymiarze transgranicznym, takich jak agrofagi roślin lub pożary zewnętrzne.

W tym kontekście wniosek ma ponadto wspierać państwa członkowskie w dobrowolnym zintegrowanym długoterminowym planowaniu urzędniowym w celu wzmocnienia spójnego wdrażania poszczególnych sektorowych celów i założeń polityki z myślą o zapewnieniu odporności lasów w zmieniającym się klimacie.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek ma na celu wspieranie spójnej i skutecznej realizacji istniejących polityk UE mających bezpośredni lub pośredni wpływ na lasy w obszarach środowiska i różnorodności biologicznej, klimatu, zmniejszania występowania klęsk żywiołowych i związanego z nimi ryzyka, energii i biogospodarki.

Wniosek wspomże w szczególności poniższe instrumenty polityki:

- nową strategię leśną UE 2030 – przez zapewnienie bazy wiedzy na potrzeby zintegrowanego podejścia do lasów jako ekosystemów wielofunkcyjnych oraz monitorowanie realizacji celów i założeń strategii;
- strategię na rzecz bioróżnorodności 2030 – przez określenie wskaźników służących monitorowaniu realizacji: (i) ambitnego celu tej strategii polegającego na zwiększeniu powierzchni lasów oraz poprawie ich jakości i odporności na klęski żywiołowe, takie jak pożary, susze, szkodniki i choroby, których występowanie może wzrosnąć na skutek zmiany klimatu, (ii) celów tej strategii związanych ze ścisłą ochroną lasów pierwotnych i starodrzewów oraz (iii) celu związanego z dalszym rozwojem Systemu Informacji o Lasach w Europie;
- rozporządzenie LULUCF – przez usprawnienie monitorowania wskaźników, co ułatwi przekazywanie jednoznacznych geograficznie danych dotyczących gruntów leśnych;
- rozporządzenie w sprawie wylesiania – przez określenie wskaźników istotnych w kontekście wylesiania i degradacji lasów, które umożliwiają śledzenie postępów w realizacji celu dotyczącego braku degradacji;
- strategię dotyczącą biogospodarki – przez poprawę zakresu i monitorowania wskaźników umożliwiających śledzenie postępów na drodze do zrównoważonego rozwoju w

UE i jej państwach członkowskich oraz uwzględnienie ich w systemie monitorowania centrum wiedzy na temat biogospodarki prowadzonym przez Wspólne Centrum Badawcze;

- dyrektywę w sprawie energii odnawialnej – przez wzmocnienie bazy dowodowej w odniesieniu do kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących pozyskiwania biomasy do wytwarzania energii, a w szczególności nałożenie wymogu, aby państwa członkowskie dysponowały informacjami na temat lokalizacji lasów pierwotnych i starodrzewów;
- Unijny Mechanizm Ochrony Ludności (UMOL) oraz niedawno przyjęte cele UE w zakresie odporności na klęski żywiołowe – przez poprawę dostępności danych o lasach. Pomoże to ulepszyć narzędzia wczesnego ostrzegania przed pożarami zewnętrznymi i innymi klęskami żywiołowymi, opracować dokładniejsze oceny ryzyka oraz zwiększyć ogólną gotowość do radzenia sobie z klęskami żywiołowymi w przyszłości;
- Europejską agendę cyfrową i strategię dotyczącą dronów 2.0 – przez promowanie stosowania technologii teledetekcji w monitorowaniu lasów;
- rozporządzenie w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin – przez wzmocnienie bazy dowodowej dotyczącej dynamiki agrofagów.

• **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

W Europejskim Zielonym Ładzie wezwano do podjęcia działań na rzecz zwiększenia powierzchni i poprawy jakości obszarów leśnych w UE oraz do dalszej poprawy odporności lasów. Jego celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej, wyznaczenie ambitniejszych celów w zakresie różnorodności biologicznej, zapewnienie zdrowego środowiska naturalnego, poprawa zdrowia i dobrostanu ludzi oraz promowanie zrównoważonej biogospodarki o obiegu zamkniętym. Kluczowe znaczenie dla skutecznego osiągnięcia tego celu będzie miało monitorowanie stanu lasów i ekosystemów oraz tendencji w tym zakresie, a także wielofunkcyjności, wspierające dobrowolne zintegrowane długoterminowe planowanie urzędniowe przez państwa członkowskie.

Wniosek ma na celu zapewnienie synergii z innymi politykami, w tym z przepisami dotyczącymi gromadzenia danych, monitorowania i planowania urzędniowego istotnymi w kontekście lasów. Obejmuje to dyrektywy w sprawie powietrza, wody i ochrony przyrody, a także wnioski Komisji dotyczące prawa o odbudowie zasobów przyrodniczych i zmiany europejskich rachunków ekonomicznych środowiska. Wniosek wspomaga również politykę klimatyczną, ponieważ umożliwi monitorowanie postępów w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu i łagodzenia jej skutków oraz wykorzystanie systemów upraw sprzyjających pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę w ramach proponowanych ram certyfikacji usuwania dwutlenku węgla. Wniosek jest także w pełni zgodny ze sprawozdaniem końcowym Konferencji w sprawie przyszłości Europy, w szczególności z propozycją 2, w której wyraźnie poparto działania na rzecz „ponownego zalesiania, zalesiania, w tym lasów utraconych w wyniku pożarów, oraz egzekwowania odpowiedzialnej gospodarki leśnej”.

Wniosek może też pomóc UE w wykazaniu się globalnym przywództwem i skłonić społeczność międzynarodową do podejmowania opartych na dowodach ukierunkowanych działań mających na celu wzmocnienie odporności lasów w zmieniającym się klimacie i poprawę zrównoważonego gospodarowania lasami jako ekosystemami wielofunkcyjnymi. Globalne ramy różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu zawierają specjalny cel dotyczący dostępnych i wysokiej jakości danych, informacji i wiedzy na potrzeby zintegrowanego i partycypacyjnego zarządzania różnorodnością biologiczną.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę niniejszego wniosku stanowi art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zgodnie z którym UE decyduje o działaniu służącym osiągnięciu celów unijnej polityki w dziedzinie środowiska. Celami unijnej polityki w dziedzinie środowiska, jak określono w art. 191 ust. 1 TFUE, są zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska, ochrona zdrowia ludzkiego, ostrożne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych oraz promowanie na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska, w szczególności zwalczanie zmian klimatu. Polityka UE w dziedzinie środowiska musi stawiać sobie za cel wysoki poziom ochrony, z uwzględnieniem różnorodności sytuacji w różnych regionach UE. Musi opierać się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.

Ta sama podstawa prawna stanowi podstawę środków UE mających na celu ochronę dziedzictwa naturalnego ekosystemów leśnych. Ramy monitorowania lasów zapewnią dane umożliwiające monitorowanie realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu związanych z lasami oraz opracowanie polityki ochrony ekosystemów leśnych. Środowisko to obszar kompetencji dzielonych między UE i państwa członkowskie, zatem unijne działania muszą być zgodne z zasadą pomocniczości.

• Pomocniczość (w odniesieniu do kompetencji niewyłącznych)

Działanie na poziomie UE jest uzasadnione ze względu na skalę i transgraniczny charakter rynków zależnych od lasów oraz rosnące ryzyko i niepewność związane ze zmianą klimatu, co wiąże się z potrzebą monitorowania skutków polityki i prawodawstwa UE oraz dokładniejszej i bardziej terminowej oceny konieczności wprowadzenia zmian w polityce z myślą o osiągnięciu celów polityki.

Dotyczy to w szczególności zaburzeń takich jak pojawy kornika, pożary zewnętrzne lub huragany, które mają istotny wymiar transgraniczny. Wraz ze zmianą klimatu zaburzenia te stają się coraz częstsze i coraz bardziej nasilone, co skutkuje wyższymi kosztami zapobiegania i eliminacji, a także wzrostem emisji gazów cieplarnianych, utraty różnorodności biologicznej i zakłóceń na rynku. Biorąc pod uwagę na przykład korniki, wczesne wykrywanie miejsc występowania kornika ma zasadnicze znaczenie dla ograniczenia skali cięć sanitarnych oraz związanych z tym kosztów i utraty dochodów. Jeżeli cięcia sanitarne prowadzone są na dużą skalę, mogą zakłócić rynek drewna, co ma szczególnie negatywny wpływ na MŚP, które są w dużym stopniu zależne od ceny drewna. Pułapki feromonowe i inne sposoby monitorowania naziemnego w połączeniu z obserwacją Ziemi dostarczającą wysokiej jakości danych ułatwiają terminowe interwencje polityczne i w związku z tym mogą odegrać skuteczną i efektywną rolę w obniżaniu kosztów. Innym przykładem przydatnych działań może być poznanie typu lasu i materiału palnego występującego na konkretnych obszarach, które będzie ważne w kontekście środków zapobiegania pożarom lasów i zwiększenia skuteczności działań w ramach UMOL, ponieważ usprawni europejskie systemy wczesnego ostrzegania o pożarach zewnętrznych.

Monitorowanie lasów jest obecnie niejednolite i fragmentaryczne, co uniemożliwia UE podejmowanie w odpowiednim czasie działań przeciwko czynnikom stresogennym i zagrożeniom (o wymiarze transgranicznym), jak zalecono w nowej strategii leśnej UE 2030, oraz utrudnia pełne wykorzystanie opłacalnego rozwoju technologicznego i innowacji cyfrowych, zwłaszcza w odniesieniu do obserwacji Ziemi. Sytuacja ta wynika z faktu, że od wielu lat państwa członkowskie działają samodzielnie w sposób nieskoordynowany. Choć

ekosystemy leśne często obejmują obszary wykraczające poza granice państw, lasy są niejednokrotnie postrzegane jako suwerenne podmioty i jak dotąd nie opracowano w pełni spójnego, ponadnarodowego podejścia do gromadzenia danych. Zdrowe i odporne lasy są przedmiotem wspólnego zainteresowania i jest mało prawdopodobne, aby państwa członkowskie rozwiązały problem rozdrobnienia bez interwencji na poziomie UE.

Jeśli chodzi o planowanie urzędniowe, kilka państw członkowskich wprowadziło instrumenty planowania, ale nie uwzględniło w nich w wystarczającym stopniu polityk sektorowych, co może mieć wpływ na spójność procesu kształtowania polityki zarówno na szczeblu państw członkowskich, jak i UE. Państwa członkowskie mogłyby korzystać ze skoordynowanego systemu zarządzania, aby zapewnić spójne harmonogramy realizacji sektorowych celów polityki leśnej i zapewnić uwzględnienie wspólnych informacji.

- **Proporcjonalność**

Połączenie aspektów wybranych we wniosku jest proporcjonalne, ponieważ ogranicza się do tych aspektów, które państwa członkowskie muszą wprowadzić, aby w zadowalający sposób osiągnąć cele proponowanego rozporządzenia. W tym celu państwa członkowskie są zobowiązane do gromadzenia wyłącznie danych o lasach, które są powiązane z przepisami i celami polityki UE. Proponowane rozporządzenie będzie ponadto oparte na udostępnianiu zharmonizowanych danych z istniejących krajowych systemów gromadzenia danych, głównie z krajowej inwentaryzacji stanu lasów. Ograniczy to do minimum zakres, w jakim państwa członkowskie będą musiały dostosować swoje metody pozyskiwania danych. Aby zapewnić niskie koszty dostosowania, opisy danych o lasach wybrano na podstawie istniejących prac harmonizacyjnych przeprowadzonych w ramach krajowej inwentaryzacji stanu lasów. Wniosek ma również zapewnić współdziałanie z danymi już zgłaszanymi, jeżeli spełniają one wymogi, przy jednoczesnym unikaniu powielania obowiązków sprawozdawczych. Zachęca się państwa członkowskie do dobrowolnego długoterminowego zintegrowanego planowania urzędniowego opartego na dotychczasowych staraniach.

Ze względu na skalę omawianej kwestii i jej wymiar transgraniczny UE jest jedynym organem, który może zapewnić spójne ramy monitorowania i zachęcić państwa członkowskie do dobrowolnego długoterminowego zintegrowanego planowania urzędniowego. Na poziomie państw członkowskich nie można opracować wspólnych standardów dotyczących gromadzenia i monitorowania danych ani minimalnych wspólnych elementów na potrzeby planowania urzędniowego.

Żaden z wariantów nie wiązałby się z przeniesieniem uprawnień z państw członkowskich na UE wykraczających poza niezbędną harmonizację i standaryzację w odniesieniu do monitorowania (brak przekazania uprawnień w zakresie decyzji operacyjnych związanych z gospodarką leśną).

- **Wybór instrumentu**

Z uwagi na przedmiot tej inicjatywy i jej poziom precyzji lepszym rozwiązaniem będzie raczej podejście ustawodawcze niż nieustawodawcze. Cele niniejszego wniosku najlepiej jest realizować na podstawie rozporządzenia. Zapewni to bezpośrednie i jednolite stosowanie przepisów w UE w tym samym czasie, co z kolei przyczyni się do harmonizacji i dostarczania aktualnych danych. Rozporządzenie pozwoli ustanowić wspólne normy, które są wiążące i bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, bez obciążeń administracyjnych i opóźnień spowodowanych koniecznością transpozycji instrumentu do prawa krajowego.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie ma zastosowania, ponieważ jest to nowa inicjatywa ustawodawcza.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa niniejsze rozporządzenie oraz dołączoną do niego ocenę skutków oparto na procesie szeroko zakrojonych konsultacji. Komisja zebrała opinie wielu różnych zainteresowanych stron, w szczególności przedstawicieli państw członkowskich, organizacji działających na rzecz ochrony środowiska, instytutów badawczych, stowarzyszeń leśnych oraz przedstawicieli przedsiębiorstw. Konsultacje przeprowadzono jako część otwartych konsultacji publicznych, w formie trzech warsztatów z udziałem ekspertów oraz spotkań z zainteresowanymi stronami i państwami członkowskimi. Specjalna podgrupa robocza w ramach Stałego Komitetu ds. Leśnictwa spotkała się czterokrotnie, a dwa warsztaty zorganizowane przez prezydencję czeską i szwedzką dostarczyły dalszych informacji. Dzięki odmiennym stanowiskom uzyskano wartościowe informacje i spostrzeżenia, które pomogły w przygotowaniu oceny skutków oraz wniosku.

Zaproszenie do zgłaszania uwag

Zaproszenie do zgłaszania uwag opublikowano 8 kwietnia 2022 r., a uwagi przyjmowano do 6 maja 2022 r. Otrzymano 116 odpowiedzi z 21 państw, głównie od ogółu społeczeństwa, organizacji pozarządowych, organów publicznych, stowarzyszeń przedsiębiorców, organizacji handlowych i organizacji działających na rzecz ochrony środowiska (w porządku malejącym).

W większości przypadków w różnych grupach zainteresowanych stron wyrażano poparcie dla inicjatywy dotyczącej unijnych ram monitorowania lasów i planów strategicznych, z wyjątkiem ogółu społeczeństwa, w której to grupie mniej niż połowa z respondentów poparła inicjatywę. Najczęściej wyrażaną obawą było to, że zwiększona centralizacja w ramach tej inicjatywy nie powinna niepotrzebnie obciążać istniejących krajowych systemów monitorowania lasów, a nowe przepisy nie powinny zakłócać praktyk gospodarki leśnej obecnie stosowanych przez właścicieli lasów. Komisja uwzględniła tę opinię w ocenie skutków i przy opracowywaniu wniosku.

Konsultacje publiczne

Komisja przeprowadziła otwarte konsultacje publiczne od 25 sierpnia do 17 listopada 2022 r. i otrzymała 314 merytorycznych uwag.

W ramach konsultacji zebrano opinie na temat potrzeby monitorowania lasów, powiązanych wyborów technologicznych oraz preferowanych wariantów strategicznych i możliwości finansowania, a także na temat wartości dodanej strategicznych planów na rzecz lasów. Wyniki wyraźnie potwierdziły potrzebę gromadzenia ogólnounijnych zharmonizowanych i aktualnych informacji na temat różnych aspektów związanych z lasami, takich jak zdrowie, zaburzenia i zmiana klimatu. Systemy monitorowania powinny opierać się na danych z terenu w połączeniu z technologiami teledetekcji. Większość respondentów za najlepszy wariant strategiczny uznała włączenie danych z systemów monitorowania państw członkowskich, natomiast propozycję utworzenia pojedynczego unijnego systemu monitorowania poparła i odrzuciła taka sama liczba respondentów. Taki system powinien być finansowany przez połączenie zasobów państw członkowskich, zasobów prywatnych i unijnych. Około połowa respondentów uznała, że całościowe spojrzenie, ogólna koordynacja i porównywalność oraz wymiana z innymi państwami członkowskimi wnoszą wartość dodaną do długoterminowego

planowania urzędzeniowego. Jedynie niewielka liczba respondentów nie dostrzegła żadnej wartości dodanej.

Warsztaty z udziałem ekspertów

W październiku i listopadzie 2022 r. Komisja zorganizowała trzy warsztaty z udziałem ekspertów technicznych na następujące tematy: 1) „Strategiczne plany na rzecz lasów”, 2) „Obecne i przyszłe możliwości obserwacji Ziemi na potrzeby operacyjnego monitorowania lasów” oraz 3) „Korzyści i koszty związane z monitorowaniem lasów”. Warsztaty wniosły cenny wkład w ocenę skutków.

Podgrupa robocza Stałego Komitetu ds. Leśnictwa

W okresie od listopada 2022 r. do maja 2023 r. odbyły się cztery spotkania z przedstawicielami państw członkowskich w celu przeprowadzenia dyskusji technicznej na temat wariantów strategicznych. W szczególności zebrano opinie na temat zakresu wskaźników, wykorzystania obserwacji Ziemi i ewentualnych kluczowych aspektów zintegrowanego długoterminowego planowania urzędzeniowego. Dyskusje opierały się na wynikach otwartych konsultacji publicznych i projekcie oceny skutków oraz opierały się na wcześniej sformułowanych pytaniach przekazanych członkom grupy przed spotkaniami. Następnie podgrupa przyjęła sprawozdanie na temat przyszłej inicjatywy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wniosek opracowano na podstawie najnowszych dowodów naukowych. Ocena skutków dołączona do niniejszego wniosku została oparta na badaniu uzupełniającym przygotowanym przez zespół ekspertów zewnętrznych opublikowanym [...]. Zespół ekspertów pracował w ścisłej konsultacji z Komisją na poszczególnych etapach badania. Posiedzenia podgrupy roboczej stanowiły dla państw członkowskich okazję do wymiany poglądów na temat kluczowych aspektów inicjatywy, w tym wstępnego wykazu wskaźników dotyczących lasów, wyników otwartych konsultacji publicznych oraz długoterminowego zintegrowanego planowania urzędzeniowego. Wkład ten wzięto pod uwagę przy sporządzaniu oceny skutków i niniejszego wniosku dotyczącego rozporządzenia.

Przygotowując niniejszy wniosek, Komisja korzystała także z wielu innych źródeł informacji, w szczególności wyników unijnych projektów dotyczących badań naukowych i innowacji oraz uznanych sprawozdań międzynarodowych.

Europejska Agencja Środowiska zapewniła konkretną wiedzę ekspercką i była ściśle zaangażowana w opracowanie niniejszego wniosku i oceny jego skutków.

- **Ocena skutków**

Wniosek opracowano na podstawie oceny skutków. 17 lutego 2023 r. ocena skutków uzyskała opinię pozytywną z zastrzeżeniami wystawioną przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej¹. Główne uwagi Rady ds. Kontroli Regulacyjnej obejmowały kwestię wartości dodanej inicjatywy, w szczególności w odniesieniu do długoterminowego planowania urzędzeniowego lasu i prezentacji różnych wariantów w odniesieniu do poziomu interwencji UE ([Lasy UE – nowe unijne ramy monitorowania lasów i plany strategiczne \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13396-Lasy-UE-nowe-unijne-ramy-monitorowania-lasow-i-plany-strategiczne_europa.eu)). W odpowiedzi na opinię wyjaśniono wartość dodaną wniosku, a w ocenie skutków opracowano wariant hybrydowy łączący obowiązkowe monitorowanie i gromadzenie danych z dobrowolnym planowaniem urzędzeniowym.

¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13396-Lasy-UE-nowe-unijne-ramy-monitorowania-lasow-i-plany-strategiczne_pl

W ocenie skutków rozważono pięć wariantów strategicznych, z których dwa odrzucono na wczesnym etapie, ponieważ było mało prawdopodobne, że pozwolą osiągnąć pożądane rezultaty. Pełnej ocenie poddano poniższe warianty strategiczne:

1) Wariant w pełni dobrowolny: ten wariant zakłada osiągnięcie wspólnego dobrowolnego podejścia do monitorowania lasów i zintegrowanego planowania urzędniowego w celu zapewnienia spójnej realizacji celów i priorytetów UE związanych z lasami, przy jednoczesnym pozostawieniu państwom członkowskim maksymalnej elastyczności, jeśli chodzi o sposób ich przełożenia na kontekst krajowy.

Komisja miałaby wydać dobrowolne wytyczne w celu zwiększenia spójności i porównywalności gromadzenia danych, promowania obserwacji Ziemi i ułatwienia opracowywania zintegrowanego planowania urzędniowego lasu opartego na dowodach, na przykład przez zaproponowanie wspólnego zestawu podstawowych wymogów i głównych elementów do rozważenia przez państwa członkowskie.

Grupa ekspertów wspierałaby Komisję w przygotowywaniu dobrowolnych wytycznych oraz ułatwiałaby koordynację i wymianę dobrych praktyk w celu promowania zharmonizowanego gromadzenia danych krajowych oraz wzmocnienia ram i mechanizmów planowania urzędniowego lasu.

Komisja nadal świadczyłaby istniejące usługi dotyczące obserwacji Ziemi w ramach usługi programu Copernicus w zakresie monitorowania obszarów lądowych w odniesieniu do wybranych danych o lasach, takich jak fenologia i produktywność pierwotna netto.

2) Wariant legislacyjny: ten wariant zakłada ustanowienie obowiązkowych ram UE obejmujących: (i) ustanowienie systemu monitorowania lasów w celu geolokalizacji powierzchni lasu, (ii) gromadzenie i udostępnianie danych, w tym zaawansowane wykorzystanie obserwacji Ziemi, oraz (iii) zintegrowane planowanie urzędniowe lasu. Wariant ten obejmuje dwa podwarianty związane z poziomem interwencji UE w gromadzenie danych o lasach, wykorzystaniem systemów obserwacji Ziemi oraz projektowaniem i rozwojem planowania strategicznego na szczeblu państw członkowskich.

Obowiązkowe dane o lasach, element wspólny dla obu podwariantów, zostałyby podzielone na dwie grupy, jak określono poniżej:

- ustandaryzowane dane, w odniesieniu do których Komisja odgrywa czołową rolę i zapewnia jednolite udostępnianie danych w całej UE. Dane te miałyby być gromadzone przede wszystkim w ramach obserwacji Ziemi (np. programu Copernicus) i podlegać protokołom technicznym takim jak protokoły już nadzorowane przez Dyрекcję Generalną ds. Przemysłu Obronnego i Przestrzeni Kosmicznej oraz Wspólne Centrum Badawcze;
- zharmonizowane dane, do których państwa członkowskie wnosząby wkład w postaci własnych zgromadzonych danych, z wykorzystaniem własnych badań, takich jak krajowa inwentaryzacja stanu lasów oparta na obserwacji naziemnej, ale przy użyciu narzędzi obserwacji Ziemi, jeżeli są one dostępne i mają zastosowanie. Chociaż państwa członkowskie musiałyby przekazywać Komisji zharmonizowane dane zgodnie ze wspólnymi opisami referencyjnymi, nie byłyby one zobowiązane do standaryzacji swoich metod gromadzenia danych (np. metod pobierania próbek i metod pomiarowych), a jedynie do udostępniania danych w zharmonizowany sposób, jeżeli spełnione zostaną wymogi dotyczące dokładności danych. Oznacza to, że państwa członkowskie mogłyby nadal korzystać z istniejących systemów gromadzenia danych – o ile są one dostępne – bez wprowadzania istotnych zmian w obecnie stosowanych narzędziach.

W przypadku obowiązkowych danych o lasach wariant ten zakłada harmonizację opisów i metod na podstawie opisów i metod już istniejących albo opracowanych przy wsparciu

grupy ekspertów (zob. dalej). Standaryzacja byłaby zalecana w przypadku tych danych o lasach, co do których niepewność zharmonizowanych szacunków jest zbyt wysoka.

Drugi podwariant przewiduje włączenie do systemu monitorowania lasów dodatkowych danych o lasach wykraczających poza istniejące unijne i międzynarodowe systemy monitorowania i sprawozdawczości. Wiązałoby się to z publikowaniem zaleceń Komisji dotyczących zintegrowanych długoterminowych planów opracowywanych przez państwa członkowskie.

3) Wariant hybrydowy: wariant ten łączy podstawowe aspekty wariantu dobrowolnego i wariantu legislacyjnego opisanych powyżej. W tym wariacie aspekty związane z monitorowaniem byłyby obowiązkowe w celu rozwiązania problemu zróżnicowanego zakresu danych i różnych podejść do gromadzenia danych w poszczególnych państwach członkowskich (podobnie jak w drugim podwariacie wariantu legislacyjnego). Zintegrowane planowanie urzędniowe lasu byłoby opcjonalne dla państw członkowskich (podobnie jak w przypadku wariantu w pełni dobrowolnego).

Pełne podejście legislacyjne oceniono jako najbardziej skuteczny, wydajny i spójny wariant strategiczny. Ustanowienie wspólnych ram z wykorzystaniem prostego, jednolitego instrumentu stanowiłoby odpowiedź na potrzebę promowania całościowego i zintegrowanego podejścia do lasów, zgodnie z narracją nowej strategii leśnej UE 2030.

Preferowany wariant obejmuje połączenie aspektów z obu podwariantów związanych z poziomem interwencji UE. Monitorowanie i udostępnianie danych o lasach byłoby obowiązkowe i oparte na wspólnych zharmonizowanych lub ustandaryzowanych opisach i metodach dotyczących zbioru danych o lasach obejmujących wszystkie priorytetowe obszary polityki, w tym odporność i zdrowie lasów oraz różnorodność biologiczną w lasach. Ma to zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia strategicznych celów w zakresie porównywalności, jakości i dostępności danych.

Gromadzenie i udostępnianie danych o lasach miałyby być zgodne z podejściem stopniowym, z uwzględnieniem operacyjności pod względem dostępności wspólnych opisów i metod, dostępności narzędzi i metod opartych na obserwacji Ziemi oraz stanu monitorowania i udostępniania danych w państwach członkowskich.

Zakłada się wzmocnienie Systemu Informacji o Lasach w Europie jako istniejącego punktu kompleksowej usługi. Pozwoliłoby to zwiększyć przejrzystość i ułatwić zainteresowanym stronom dostęp do informacji o lasach, a przy tym wspomogłoby budowanie zintegrowanej bazy wiedzy na temat lasów, ich stanu i różnorodnych usług ekosystemowych.

Z uwagi na zróżnicowany poziom wykorzystania obserwacji Ziemi w poszczególnych państwach członkowskich pierwszy zestaw danych o lasach w ramach systemu monitorowania lasów miałyby być monitorowany na szczeblu UE z wykorzystaniem wzmocnionych możliwości programu Copernicus, a państwa członkowskie miałyby możliwość rezygnacji i wniesienia wkładu w funkcjonowanie systemu przy użyciu ich własnych zbiorów danych. Przyniosłoby to równowagę między opiniami zainteresowanych stron wyrażonymi w ramach otwartych konsultacji publicznych a potrzebą zapewnienia wysokiej jakości danych i umożliwienia oszczędności kosztów.

Obowiązkowe plany urządzania długoterminowego obejmujące wspólny zestaw podstawowych aspektów w połączeniu z wydawaniem przez Komisję zaleceń dotyczących ich rozwoju pomogłyby państwom członkowskim określić dalsze dostosowane do kontekstu priorytety, cele i środki w sposób umożliwiający łatwą ich wymianę na szczeblu UE, przy jednoczesnym zapewnieniu zintegrowanego dostosowania do polityki UE w zakresie ochrony i użytkowania lasów.

Grupa ekspertów powołana w ramach nowej gospodarki leśnej UE utworzonej zgodnie ze strategią leśną [wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady XX zmieniającej decyzję Rady 89/367/EWG ustanawiającą Stały Komitet ds. Leśnictwa] zapewni między innymi ramy współpracy i koordynacji między Komisją a państwami członkowskimi oraz będzie wspierać Komisję w opracowywaniu wspólnych opisów i protokołów dotyczących danych o lasach i gromadzenia danych. Grupa ekspertów powinna być również otwarta na udział ekspertów z krajów przystępujących.

Proponowane połączenie zwiększonej standaryzacji i lepszej harmonizacji danych o lasach umożliwiłoby utworzenie bardzo silnego ogólnounijnego jednolitego rynku dla MŚP działających w tym sektorze. Opiera się ono również bezpośrednio na produktach operacyjnych obecnie utrzymywanych przez Dyрекcję Generalną ds. Przemysłu Obronnego i Przestrzeni Kosmicznej. Produkty te stanowią solidną platformę dla rozwoju określonych warstw monitorowania lasów przewidzianych w niniejszym wniosku. Proponowane połączenie zapewniłoby ponadto jasny kontekst regulacyjny dla Komisji (Wspólnego Centrum Badawczego) i Europejskiej Agencji Środowiska i opierałoby się na ich doświadczeniach w zakresie udoskonalenia i harmonizacji istniejących warstw map, takich jak te opracowane już w ramach programu Copernicus.

Rynek cyfrowych danych geograficznych jest dynamiczny, ale – w odniesieniu do lasów – jest to rynek rozdrobniony i wysoce techniczny. Preferowany wariant zapewniłby przedsiębiorstwom zajmującym się teledetekcją, podmiotom prowadzącym badania i specjalistom zajmującym się przetwarzaniem danych możliwość standaryzacji i uregulowania produktów na niemal połowie obszaru lądowego UE. Tym samym ułatwiłby też innowacje w zakresie zaawansowanych narzędzi cyfrowych w tym sektorze, na przykład w obszarze lepiej funkcjonujących narzędzi cyfrowych służących określaniu ogólnounijnych wskaźników niezbędnych do realizacji polityki w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej (np. usuwanie dwutlenku węgla i certyfikacja działań w lasach).

Wniosek, którego podstawą jest preferowany wariant strategiczny, pozostaje w ścisłym związku z kluczowymi obowiązującymi przepisami, takimi jak rozporządzenie LULUCF, rozporządzenie w sprawie wylesiania i dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii, a także z wnioskami będącymi obecnie przedmiotem negocjacji (certyfikacja usuwania dwutlenku węgla, prawo o odbudowie zasobów przyrodniczych, nowe moduły rachunków ekonomicznych środowiska). Wykorzystuje się w nim zatem synergie wynikające ze wspólnego systemu monitorowania, który zapewnia interoperacyjność między wymogami dotyczącymi monitorowania na podstawie różnych ram legislacyjnych bez zwiększania obciążeń regulacyjnych dla państw członkowskich.

Wprowadzenie monitorowania lasów na mocy wniosku doprowadziłoby do powstania racjonalnego pod względem kosztów systemu opartego na korzyściach skali, który pozwalałby na generowanie ogólnounijnych produktów opartych na danych o lasach zgodnie ze znormalizowanymi definicjami i specyfikacjami technicznymi, bez konieczności ich opracowywania indywidualnie na szczeblu krajowym. To zaś umożliwi skuteczniejsze wdrażanie wyżej wymienionych przepisów. Na przykład ekstrapolowane wyniki analizy przykładu dotyczącego zastąpienia pojedynczego wskaźnika (naziemne mapowanie zrębów) danymi satelitarnymi programu Copernicus wskazują na potencjalne łączne korzyści w wysokości od 28 mln EUR do 38 mln EUR do 2035 r. we wszystkich państwach członkowskich.

W przypadku gdy krajowe systemy monitorowania już istnieją, wniosek nie wymagałby istotnych zmian w ich funkcjonowaniu w odniesieniu do metod gromadzenia danych, lecz pozostawiałby dużą elastyczność, a jedynym wymogiem byłoby, aby państwa członkowskie

zharmonizowały szacunkowe zagregowane wartości zgodnie ze wspólnymi definicjami. Doprowadzi to do poprawy efektywności kosztowej systemu i zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla administracji krajowej.

Ten skuteczny i opłacalny system monitorowania lasów służyłby licznym celom wymienionym poniżej:

- poprawa danych na potrzeby kształtowania i wdrażania polityki, w tym za sprawą dostarczania bardziej aktualnych informacji na temat zjawisk katastrofalnych i klęsk żywiołowych w lasach we wszystkich państwach członkowskich; oraz
- umożliwienie poszczególnym zarządom lasu wprowadzania do obrotu ich usług ekosystemowych, takich jak usuwanie dwutlenku węgla, na podstawie porównywalnych i wiarygodnych danych.

Większość korzyści płynących z inicjatywy ma charakter pośredni, co obejmuje mniejsze obciążenie administracyjne dla przedsiębiorstw, zarządców lasu, administracji i ogółu społeczeństwa przy wyszukiwaniu informacji związanych z lasami, zgodnie z Europejską agendą cyfrową. Publiczny dostęp do rzetelnych i wiarygodnych danych może również ułatwić wykorzystywanie danych o lasach w kręgach naukowych, przez decydentów i przemysł leśny oraz prowadzić do opracowania nowych usług opartych na danych przez innowacyjne MSP.

Aktualne i dokładne informacje na temat zasobów węgla organicznego i strumieni węgla w lasach mogą dać zarządom lasu możliwość lepszego określenia obszarów o dodatkowym potencjale pochłaniania dwutlenku węgla do celów ich certyfikacji i zaplanowania odpowiednich praktyk zrównoważonego zarządzania w najbardziej efektywny sposób. Wartość gospodarczą pochłaniacza dwutlenku węgla netto, jakim są powierzchnie lasu w UE, można oszacować na 32,8 mld UE. Lasy i produkty drzewne w UE usuwają obecnie około 380 Mt ekwiwalentu CO₂ rocznie. Istnienie ogólnounijnych ram terminowego planowania obserwacji Ziemi i długoterminowego planowania urzędniowego poprawiłoby wczesne i szybkie wykrywanie zaburzeń w lasach oraz przystosowanie się lasów i sektora leśno-drzewnego do zmieniającego się klimatu. Oczekuje się, że do 2100 r. wpływ wzrostu temperatury na 32 gatunki drzew w Europie doprowadzi do obniżenia wartości europejskich gruntów leśnych o 27 % ze względu na przewidywany spadek liczebności wartościowych ekonomicznie gatunków. Podjęte dziś strategiczne i świadome działania ograniczyłyby ten spadek w przyszłości, pomagając UE w osiągnięciu do 2050 r. celu neutralności klimatycznej zapisanego w Europejskim prawie o klimacie.

Jeśli chodzi o koszty preferowanego wariantu, oczekuje się, że poniosą je państwa członkowskie i Unia Europejska, natomiast nie dotkną one znacząco MŚP. Większość kosztów ponoszonych przez państwa członkowskie wiązałaby się z koniecznością regularnego i systematycznego gromadzenia danych naziemnych w ramach sieci powierzchni obserwacyjnych. W większości państw członkowskich prace te są obecnie prowadzone w ramach krajowych inwentaryzacji stanu lasów. Jeżeli państwo członkowskie musi przeprowadzić krajową inwentaryzację stanu lasów, związane z tym koszty szacuje się na 42 EUR/km² powierzchni lasu (na podstawie kosztów poniesionych przez trzy państwa członkowskie w związku z przygotowaniem krajowych inwentaryzacji stanu lasów – w okresie pięcioletnim, z wykorzystaniem danych z obserwacji Ziemi). Koszt harmonizacji danych o lasach oszacowano na 10 000 EUR na wskaźnik. Dodanie nowego wskaźnika do już istniejącego mechanizmu inwentaryzacji stanu lasów prawdopodobnie nie pociągnie za sobą znacznych dodatkowych kosztów. W przypadku kilku wskaźników wybranych w ramach preferowanego wariantu, takich jak tworzenie map lasów pierwotnych i starodrzewów lub siedlisk leśnych na podstawie dyrektywy siedliskowej, oprócz inwentaryzacji stanu lasu

konieczne mogą być jednak dodatkowe badania w terenie, co pociągnie za sobą pewne dodatkowe koszty dla państw członkowskich z dużymi powierzchniami lasu.

Koszty przygotowania i przekazania zintegrowanego długoterminowego planu szacuje się na 600 000 EUR (na podstawie kosztów poniesionych przez Niemcy w związku z ich strategią leśną do 2050 r.).

Biorąc pod uwagę, że lepsza wiedza i lepsze planowanie urzędzeniowe doprowadzą do lepszych decyzji dotyczących gospodarki leśnej i kształtowania polityki, wnioszek przyczyni się pośrednio do osiągnięcia kilku celów zrównoważonego rozwoju, w tym celów dotyczących zdrowia (cel nr 3), wody (cel nr 6), odpowiedzialnej konsumpcji i produkcji (cel 12), działań w dziedzinie klimatu (cel 13) i życia na lądzie (cel nr 15). Jeśli chodzi o przystępną cenowo i czystą energię (cel zrównoważonego rozwoju nr 7), można oczekiwać pozytywnych skutków i potencjalnych kompromisów. Lepsza wiedza i lepsze planowanie urzędzeniowe ułatwiające bardziej zrównoważone zarządzanie mogą prowadzić do dostarczania biomasy drzewnej na potrzeby energii ze źródeł odnawialnych na większą skalę lub w dłuższym horyzoncie czasowym, choć istnieje ryzyko nadmiernych zbiorów. Podobny efekt zakłada się w przypadku godnej pracy i wzrostu gospodarczego (cel zrównoważonego rozwoju nr 8) dzięki lepszej wiedzy i lepszemu planowaniu urzędzeniowemu, które wspierają nowe działania bioekonomiczne i możliwości zatrudnienia, ale prowadzą do spadku w sektorach tradycyjnych.

Preferowany wariant, wspierający bardziej ukierunkowane i oparte na dowodach działania podejmowane przez osoby odpowiedzialne za wyznaczanie kierunków polityki i decydentów, w tym zarządców lasu, wzmocniłby zrównoważone zapewnianie gospodarczych, społecznych i kulturalnych zasobów i usług leśnych. Przykładowo dostawy drewna w 2021 r. oszacowano na około 16 mld EUR, a wartość regulacyjnych i kulturalnych usług ekosystemowych (tj. kontroli przeciwpowodziowej, oczyszczania wody i rekreacji – lasy miały największy udział w całkowitej wartości rekreacji opartej na zasobach przyrody) oszacowano na około 57 mld EUR.

Wnioski

Wniosek odpowiada preferowanemu wariantowi przedstawionemu w ocenie skutków w odniesieniu do wszystkich aspektów wymienionych powyżej, z wyjątkiem zintegrowanego długoterminowego planowania urzędzeniowego. Na podstawie konsultacji z państwami członkowskimi Komisja postanowiła ograniczyć poziom interwencji do dobrowolnego zintegrowanego planowania urzędzeniowego. Będzie to miało wpływ zarówno na odnośne koszty, jak i na korzyści wynikające z wniosku w porównaniu z preferowanym wariantem. W przypadku braku obowiązku opracowania lub aktualizacji zintegrowanych długoterminowych planów koszty administracyjne dla państw członkowskich nie muszą powstać. Państwa członkowskie, które zdecydują się na zintegrowane długoterminowe plany dotyczące lasów, odniosą jednak korzyści z lepszego przystosowania lasów do zmiany klimatu, większej spójności i efektywności polityki oraz unikną kompromisów i konfliktów.

• Sprawność regulacyjna i uproszczenie

Zgodnie z zobowiązaniem Komisji do lepszego stanowienia prawa wnioszek został przygotowany w sposób kompleksowy, w oparciu o zasadę przejrzystości i przy stałym zaangażowaniu zainteresowanych stron. Zgodnie z zasadą „jedno więcej – jedno mniej” przeanalizowano skutki administracyjne. Kosztami administracyjnymi zostaną obciążone głównie UE oraz administracja publiczna w państwach członkowskich. Szacuje się, że koszty administracyjne ponoszone przez przedsiębiorstwa, w tym właściciele lasów i obywatele, są

nieznaczne, ponieważ inicjatywą nie wprowadza się nowych bezpośrednich wymogów administracyjnych mających zastosowanie do tych grup.

Organy publiczne w państwach członkowskich poniosą koszty administracyjne związane z zapewnieniem, aby ich systemy monitorowania spełniały minimalne normy w zakresie częstotliwości gromadzenia danych i zakresu wskaźników określone w niniejszym wniosku. Jeżeli zdecydują się na dobrowolne planowanie urzędowe, poniosą również koszty administracyjne związane ze sporządzaniem lub aktualizacją długoterminowych zintegrowanych planów dotyczących lasów, ich przeglądem oraz monitorowaniem postępów w osiąganiu celów określonych w planach. Koszty administracyjne będą zależały od sytuacji wyjściowej poszczególnych państw członkowskich.

Większe wykorzystanie zaawansowanych technologii monitorowania lasów wraz z większą dostępnością i zakresem danych o lasach za pośrednictwem jednolitej platformy cyfrowej Systemu Informacji o Lasach w Europie zmniejszy obciążenie administracyjne dla przedsiębiorstw, ogółu społeczeństwa i administracji związane z wyszukiwaniem informacji o lasach.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie narusza praw podstawowych i w szczególności jest zgodny z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Wniosek przyczynia się do ochrony prawa do wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz do poprawy jakości środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 37 Karty.

4. WPLYW NA BUDŻET

Do realizacji wniosku wymagane będą zasoby ludzkie w Komisji, jak określono w załączonej ocenie skutków finansowych regulacji. Oczekuje się, że potrzeby Komisji w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z dodatkowych przydzielonych środków, jak określono w ocenie skutków finansowych.

Realizacja będzie wymagała także wsparcia ze strony Europejskiej Agencji Środowiska, dla której potrzebne będą dodatkowe środki, jak wskazano w ocenie skutków finansowych.

Koszty ponoszone przez Komisję w związku z opracowywaniem i dostarczaniem podstawowych danych i produktów teledetekcji są pokrywane z programu Copernicus. Koszty konkretnych produktów, które nie są jeszcze dostępne, są pokrywane z dodatkowych zasobów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu do przydzielenia Europejskiej Agencji Środowiska.

W niniejszym wniosku zawarto artykuły, w których szczegółowo opisano przyszłe prace, które będą konieczne w celu realizacji rozporządzenia, w tym uprawnienie do przyjęcia aktów delegowanych lub wykonawczych (na przykład do opracowania specyfikacji technicznych i przepisów dotyczących gromadzenia danych w odniesieniu do dodatkowych wskaźników, w tym wskaźników wymagających integracji danych z teledetekcji i danych z urządzeń naziemnych).

W ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do w niniejszego wniosku szczegółowo przedstawiono wpływ na budżet oraz wymagane zasoby ludzkie i administracyjne. Koszty dodatkowych zadań, które Komisja będzie musiała realizować, zostaną pokryte z programu LIFE. Zadania powierzone Europejskiej Agencji Środowiska będą finansowane w drodze realokacji środków w ramach programu LIFE. Możliwości w ramach unijnego programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji, takie jak przyszłe partnerstwo „Lasy i leśnictwo na rzecz zrównoważonej przyszłości”, powinny w dalszym ciągu przyczyniać się

do opracowywania lepszych, spójnych i aktualnych danych o lasach w państwach członkowskich.

5. INNE ASPEKTY

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Najpóźniej przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia Komisja opracuje plan oparty na zestawie celów pośrednich na potrzeby śledzenia wdrażania środków niezbędnych do osiągnięcia celów szczegółowych (np. przyjęcie technicznych środków wykonawczych dotyczących harmonizacji i standaryzacji danych oraz ram zarządzania) w określonych ramach czasowych.

Ponadto Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, będzie regularnie (co dwa lata) monitorować wdrażanie i wpływ przyjętych środków pod kątem następujących aspektów:

- wolumen danych o lasach ze wspólną definicją;
- wolumen danych o lasach uzyskanych przy użyciu zharmonizowanych lub standardowych metod gromadzenia danych;
- przekazywanie danych przez państwa członkowskie do Systemu Informacji o Lasach w Europie;
- dostęp do danych za pośrednictwem Systemu Informacji o Lasach w Europie (średnia liczba kliknięć/miesiąc);
- krajowe strategie w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu oraz strategie oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem oparte na wspólnych wskaźnikach;
- rozwój rynku usług cyfrowych związanych z leśnictwem (w szczególności liczba MŚP);
- liczba dobrowolnych zintegrowanych długoterminowych planów przyjętych przez państwa członkowskie;
- poziom dostosowania dobrowolnych zintegrowanych długoterminowych planów do wspólnego zestawu podstawowych aspektów, które należy uwzględnić; oraz
- wykorzystanie funduszy UE w celu wsparcia działań monitorujących.

Komisja rozpocznie również ocenę na podstawie wyżej wymienionych aspektów i przedstawi Radzie i Parlamentowi sprawozdanie z wdrożenia rozporządzenia pięć lat po jego wejściu w życie.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Poniżej przedstawiono najważniejsze przepisy rozporządzenia, którego dotyczy wniosek.

W art.1 określono zakres przedmiotowy niniejszego rozporządzenia, którym jest ustanowienie ram monitorowania lasów. Określono w nim zasady przewodnie i nadrzędne cele rozporządzenia, także w odniesieniu do dobrowolnego zintegrowanego długoterminowego planowania urzędniowego na szczeblu państw członkowskich oraz wzmocnionego zarządzania między Komisją a państwami członkowskimi.

W art. 3 opisano system monitorowania lasów, który ma zostać ustanowiony i obsługiwany przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi, określając jego elementy.

Zapisano w nim zasady i obowiązki Komisji oraz upoważniono Europejską Agencję Środowiska do wspierania Komisji we wdrażaniu systemu monitorowania, w tym Systemu Informacji o Lasach w Europie.

W art. 4 określono przepisy mające zastosowanie do pierwszego elementu systemu monitorowania lasów, a mianowicie systemu jednoznacznej geograficznie identyfikacji do celów tworzenia map i określania położenia jednostek leśnych.

W art. 5 określono przepisy dotyczące ram monitorowania gromadzenia danych o lasach (drugi element systemu monitorowania lasów), określając terminy i wymogi dotyczące gromadzenia danych dla Komisji w odniesieniu do standardowych danych o lasach oraz wymogi dla państw członkowskich dotyczące częstotliwości w odniesieniu do zharmonizowanych danych o lasach. Ponadto upoważnia się w nim Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu zmiany specyfikacji standardowych danych o lasach zawartych w załączniku I.

Art. 6 umożliwia państwom członkowskim odstąpienie od standardowego gromadzenia danych o lasach prowadzonego przez Komisję w drodze przekazywania danych krajowych zgodnie ze standardowymi specyfikacjami i zapewnienia oceny jakości.

W art. 7 określono przepisy mające zastosowanie do trzeciego elementu systemu monitorowania lasów, a mianowicie ram udostępniania danych o lasach, określając harmonogram i wymogi w zakresie harmonizacji dla państw członkowskich oraz przewidując odpowiednie uprawnienia Komisji do dalszego opracowywania przepisów technicznych. Określono w nim wymogi dla państw członkowskich i Komisji w zakresie publicznego udostępniania danych, również w Systemie Informacji o Lasach w Europie. Ponadto upoważnia się w nim Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu zmiany specyfikacji zharmonizowanych danych w załączniku II.

W art. 8 zobowiązano Komisję i państwa członkowskie do gromadzenia dodatkowych danych o lasach z zastosowaniem odpowiednich metod i upoważniono Komisję do ustanowienia takich metod.

W art. 9 określono odpowiedzialność Komisji i państw członkowskich za opracowanie kompatybilnych systemów wymiany danych, uprawniono Komisję do przyjmowania przepisów zapewniających kompatybilność systemów przechowywania i wymiany danych oraz do ustanowienia zabezpieczeń związanych z jednoznaczną geograficznie lokalizacją powierzchni obserwacyjnych.

W art. 10 określono role i obowiązki Komisji i państw członkowskich w obszarze zapewniania kontroli jakości danych, upoważniając Komisję do ustanowienia standardów dokładności i przepisów dotyczących oceny jakości w drodze aktów delegowanych oraz przepisów szczególnych dotyczących sprawozdań oceniających i działań naprawczych w drodze aktów wykonawczych.

W art. 11 i 12 ustanowiono ramy zarządzania, określając przepisy i zasady dotyczące koordynacji i współpracy między Komisją, państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami regionalnymi oraz rolę korespondentów krajowych.

W art. 13 przewidziano możliwość opracowania lub dostosowania przez państwa członkowskie istniejących zintegrowanych długoterminowych planów dotyczących lasów, doprecyzowując aspekty, które należy uwzględnić w planach, oraz obowiązek podawania ich do wiadomości publicznej.

Art. 16 stanowi, że rozporządzenie będzie poddawane przeglądowi i że Komisja przedstawi sprawozdanie z jego wykonania w ciągu pięciu lat od jego wejścia w życie.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie ram monitorowania na rzecz odpornych lasów europejskich

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Lasy i inne grunty zalesione pokrywają blisko połowę powierzchni gruntów Unii i odgrywają zasadniczą rolę w łagodzeniu zmiany klimatu i przystosowywaniu się do niej, zachowaniu i odtwarzaniu różnorodności biologicznej, zapewnianiu silnej biogospodarki opartej na lasach i dobrze prosperujących obszarów wiejskich, zachowaniu dziedzictwa kulturowego, a także zapewnianiu możliwości rekreacyjnych i edukacyjnych z myślą o dobrostanie obywateli Unii. Lasy zapewniają kluczowe usługi ekosystemowe, takie jak regulacja klimatu, oczyszczanie powietrza, zaopatrzenie w wodę i regulacja wód, kontrola powodzi i erozji, siedliska dla różnorodności biologicznej, zasoby genetyczne. Zdrowe ekosystemy leśne wspierają znaczącą część biogospodarki w Unii, zapewniając surowce (drewno i surowce nieдрzewne, takie jak żywność i rośliny lecznicze) dla różnych sektorów, a w ramach szeroko rozumianych łańcuchów wartości związanych z leśnictwem istnieje obecnie 4,5 mln miejsc pracy w Unii. Grunty zalesione są głównym pochłaniaczem dwutlenku węgla w skali UE i powinny odgrywać zasadniczą rolę w wypełnianiu zobowiązań wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 („Europejskie prawo o klimacie”)⁴, w tym w realizacji celu Unii, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r., oraz pakietu legislacyjnego „Gotowi na 55”, w szczególności nowych obowiązków w zakresie monitorowania

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

wprowadzonych zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999⁵ w odniesieniu do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 („rozporządzenie LULUCF”)⁶. Grunty zalesione podlegają również innym obowiązkom, takim jak obowiązki związane z ochroną gatunków i siedlisk na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG⁷, z wylesianiem na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 („rozporządzenie w sprawie wylesiania”),⁸ [odbudową zasobów przyrodniczych przewidzianą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)] [X/X]⁹ oraz z energią odnawialną na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 („dyrektywa w sprawie energii odnawialnej”)¹⁰. Lasy i leśnictwo mają również zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia kluczowych priorytetów, takich jak nowy europejski Bauhaus¹¹ lub unijna strategia dotycząca biogospodarki¹².

- (2) Bezprecedensowe susze, powąj korników i pożary zewnętrzne związane ze zmianą klimatu spowodowały już w ostatnich latach znaczne obumieranie drzew i tymczasową utratę lasów w wielu państwach członkowskich. Prognozuje się, że częstotliwość i dotkliwość ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych jeszcze wzrosną. Duża część lasów w Unii jest podatna na skutki tych zjawisk, co ma negatywne konsekwencje dla właścicieli lasów, przemysłu związanego z leśnictwem i łańcuchów wartości opartych na lasach, dla źródeł utrzymania na obszarach wiejskich i dla różnorodności biologicznej lasów, negatywnie oddziałując na zdolność lasów do świadczenia istotnych usług ekosystemowych, od których zależy dobrobyt obywateli Unii i biogospodarka w UE. Zagrozenia takie jak pożary zewnętrzne i gradacje owadów mają charakter transgraniczny i nasilają się wraz ze zmianą klimatu. Prowadzi to do wyższych kosztów ich eliminacji i przyczynia się do zmienności rynku drewna. Europejskie lasy już teraz odczuwają skutki gospodarcze

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj>).

⁷ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie udostępniania na rynku unijnym i wywozu z Unii niektórych towarów i produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 995/2010 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 2, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj>).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) X/XX z dnia ... (Dz.U. ...).

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

¹¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Nowy Europejski Bauhaus: piękno, zrównoważoność, wspólnota (COM(2021) 573 final).

¹² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: Biogospodarka dla Europy (COM(2012) 60 final).

pożarów lasów o wartości około 1,5 mld EUR rocznie, przy czym przewiduje się, że rosnące temperatury zmniejszą wartość gruntów leśnych do końca wieku o kilkaset miliardów euro z powodu zmian w składzie gatunkowym.

- (3) Przeciwdziałanie tym negatywnym tendencjom i zagrożeniom, zapewnienie, aby lasy w Unii mogły nadal pełnić swoje liczne funkcje w warunkach zmieniającego się klimatu, oraz ochrona ekosystemów leśnych jako dziedzictwa naturalnego wymaga lepszego zapobiegania klęskom żywiołowym, gotowości, reagowania i odbudowy po klęskach żywiołowych, zwiększenia różnorodności biologicznej w celu poprawy odporności lasów na skutki spowodowane zmianą klimatu, zwiększenia zdolności zarządzania ryzykiem oraz podejść opartych na adaptacyjnej gospodarce leśnej.
- (4) Państwa członkowskie, właściciele lasów i Unia mogą podejmować odpowiednie działania tylko wtedy, gdy dysponują spójnymi, wiarygodnymi, aktualnymi i porównywalnymi danymi, oraz przy jak najlepszym wykorzystaniu możliwości transformacji cyfrowej, w tym technologii obserwacji Ziemi. W tym celu należy ustanowić ogólnoeuropejski system monitorowania lasów służący gromadzeniu i wymianie danych o lasach, który będzie wspierał świadome podejmowanie decyzji, na przykład dzięki umożliwieniu terminowej identyfikacji, oceny i przeciwdziałania w odniesieniu do zagrożeń, czynników ryzyka i szkód w lasach. W tym kontekście w ramach nowej strategii leśnej UE 2030 ogłoszono wniosek ustawodawczy dotyczący obserwacji, sprawozdawczości i gromadzenia danych na temat lasów w UE, w tym strategicznych planów na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego.
- (5) Dzięki sieci satelitów programu Copernicus i innych zasobów kosmicznych, uzupełnionej okresowymi kampaniami obrazowania lotniczego, Unia jest wyposażona w niezawodne, opłacalne i łatwe do zastosowania technologie obserwacji Ziemi. Umożliwiają one wykrywanie i monitorowanie zaburzeń w lasach spowodowanych zmianą klimatu, takich jak pożary zewnętrzne, susze, burze i gradacje owadów.
- (6) Ponadto konieczne jest uzyskanie dokładnego i pełnego obrazu lasów europejskich w Unii, aby ocenić ich podatność na zmianę klimatu i ich odporność na nią oraz skuteczność środków pomagających im w przystosowaniu się do niej. Wymaga to gromadzenia odpowiednich danych dotyczących zdrowia lasów, różnorodności biologicznej i struktur leśnych.
- (7) Większość danych leśnych na szczeblu krajowym zgromadzono w drodze krajowych inwentaryzacji stanu lasów. Główny nacisk kładzie się na monitorowanie zasobów drewna, nawet jeśli niektóre zgromadzone dane obejmują również inne funkcje lasu. Ponadto na szczeblu Unii nie istnieje obecnie żaden kompleksowy system, który mógłby zapewnić dostępność porównywalnych danych wysokiej jakości we wszystkich odpowiednich obszarach polityki, w tym w zakresie odporności lasów i różnorodności biologicznej. Ponadto nadal istnieją wyzwania związane z integracją danych z teledetekcji i danych z urządzeń naziemnych ze względu na brak interoperacyjności i dostępności danych z urządzeń naziemnych, często w związku z obawami dotyczącymi poufności danych. Ogólnie rzecz biorąc, w ramach obecnego monitorowania lasów w Unii należy dalej rozwijać systematyczne gromadzenie i udostępnianie danych zgodnie ze wspólnymi opisami oraz długimi i porównywalnymi wysokorozdzielczymi szeregami czasowymi.
- (8) Szybki rozwój narzędzi i technologii monitorowania, w szczególności w zakresie obserwacji Ziemi za pomocą zasobów kosmicznych lub lotniczych, oraz w ramach globalnego systemu nawigacji satelitarnej stanowi wyjątkową okazję do modernizacji, cyfryzacji i standaryzacji monitorowania lasów, w ramach świadczenia usług na rzecz

użytkowników lasów i organów ds. leśnictwa oraz wspierania dobrowolnego zintegrowanego długoterminowego planowania urzędniowego, przy jednoczesnym stymulowaniu wzrostu rynku unijnego w odniesieniu do tych technologii i związanych z nimi nowych umiejętności, w tym dla małych i średnich przedsiębiorstw (MSP). Obecnie w drodze obserwacji Ziemi można wykrywać gwałtowne zmiany dotyczące pokrywy leśnej, takie jak zaburzenia w lasach, co może poprawić skuteczność monitorowania lasów. Do opracowania, weryfikacji i kalibracji produktów opartych na obserwacji Ziemi niezbędne są jednak pomiary naziemne. Ponadto w odniesieniu do dużych obszarów trudno jest przewidzieć wiele cech związanych z zaburzeniami w lasach lub różnorodnością biologiczną (np. ustalenie przyczyn zjawisk katastrofalnych, ilość drzew martwych, naturalność lasu lub obecność starodrzewu), wykorzystując wyłącznie obserwację Ziemi.

- (9) Istnieje kilka instrumentów polityki unijnej, które mają bezpośredni lub pośredni wpływ na lasy – w dziedzinie środowiska i różnorodności biologicznej, klimatu, energii, biogospodarki i ochrony ludności. Wysokiej jakości system monitorowania lasów, łączący obserwacje naziemne z danymi i produktami z obserwacji Ziemi, umożliwi śledzenie postępów w realizacji celów i założeń polityki Unii, umożliwiając ich pomyślną realizację i ocenę. Wdrożenie zmienionej dyrektywy w sprawie energii odnawialnej wymaga na przykład, aby państwa członkowskie dysponowały informacjami na temat lokalizacji lasów pierwotnych i starodrzewów. Ponadto dostęp do rocznych danych dotyczących zmian powierzchni zadrzewienia i zakresu zaburzeń w lasach może pomóc państwom członkowskim w monitorowaniu i sprawozdawczości w zakresie zmian w zasobach węgla organicznego do celów rozporządzenia LULUCF. Podejście to jest zgodne z innymi instrumentami Unii, takimi jak unijne obserwatorium wylesiania, degradacji lasów oraz powiązanych czynników, o którym mowa w komunikacie z 2019 r. pt. „Zintensyfikowanie działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów”¹³, którego celem jest monitorowanie zmian lasów na świecie i powiązanych czynników poprzez dostarczanie globalnych map lasów, informacji na temat łańcuchów dostaw i narzędzi obserwacji Ziemi na potrzeby analizy regionalnej i globalnej.
- (10) Ponadto dostępność wysokiej jakości danych o lasach powinna działać na rzecz upowszechniania zrównoważonych modeli biznesowych, takich jak technologie usuwania dwutlenku węgla i rozwiązania w zakresie rolnictwa węglowego, na podstawie unijnych ram certyfikacji usuwania dwutlenku węgla zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady [X/X],¹⁴ stymulując przyjmowanie i wdrażanie na dużą skalę zrównoważonych praktyk w zakresie rolnictwa węglowego i składowania dwutlenku węgla w całej Unii za sprawą zmniejszenia kosztów ponoszonych przez zarządców lasów, którzy zdecydują się uczestniczyć w takich systemach.
- (11) W tym kontekście Komisja we współpracy z państwami członkowskimi powinna ustanowić system monitorowania lasów oparty na trzech elementach, które należy uruchomić etapowo: systemie jednoznacznej geograficznie identyfikacji jednostek leśnych, ramach gromadzenia danych o lasach oraz ramach udostępniania danych.

¹³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Zintensyfikowanie działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów, z 23.7.2019 (COM(2019) 352 final).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) X/XX ustanawiające unijne ramy certyfikacji usuwania dwutlenku węgla (Dz.U. L z ...).

System monitorowania lasów powinien umożliwiać gromadzenie danych w oparciu o obserwację Ziemi i obserwację naziemną prowadzoną z wykorzystaniem danych georeferencyjnych oraz powinien zapewniać interoperacyjność z innymi istniejącymi elektronicznymi bazami danych i systemami informacji geograficznej, w tym z systemami istotnymi z punktu widzenia monitorowania działalności w zakresie LULUCF i śledzenia towarów niepowodujących wylesiania zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wylesiania. System monitorowania lasów powinien być zgodny z zasadami określonymi w najnowszych europejskich ramach interoperacyjności¹⁵.

- (12) W celu zapewnienia spójności monitorowania danych o lasach konieczne jest przede wszystkim zidentyfikowanie i określenie położenia jednostek leśnych o podobnych podstawowych cechach, takich jak minimalna powierzchnia, stopień zwarcia koron drzew i główny typ lasu. Taki system jednoznacznej geograficznie identyfikacji powinien umożliwiać w tym celu prawidłowe przyporządkowanie i ustalenie położenia obszarów zawierających lasy, umożliwiając śledzenie zmian w zakresie pokrywy leśnej i cech charakterystycznych w czasie. Aby zapewnić wystarczający poziom dokładności, system powinien spełniać minimalne normy pod względem skali i powinien być rozwijany z wykorzystaniem standardowego podejścia.
- (13) dane o lasach, które mają być gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia, odzwierciedlają potrzeby w zakresie danych wynikające z polityki Unii w obszarach łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, zapobiegania ryzyku związanemu z klęskami żywiołowymi i zarządzania nim, różnorodności biologicznej i biogospodarki. Podstawą systemu gromadzenia danych o lasach powinny być różne zbiory danych: standardowe dane, które mają być obsługiwane przez Komisję i gromadzone przede wszystkim za pośrednictwem obserwacji Ziemi z wykorzystaniem satelitów programu Copernicus i podlegać protokołom technicznym, oraz zharmonizowane dane, do których państwa członkowskie powinny wносить wkład w drodze systematycznego gromadzenia danych z wykorzystaniem własnych badań (opartych na siatce powierzchni pobierania próbek), takich jak krajowe inwentaryzacje stanu lasów lub inne sieci powierzchni obserwacyjnych, oraz uzupełniania ich narzędziami obserwacji Ziemi, o ile są dostępne i adekwatne.
- (14) Aby zapewnić możliwie najbardziej kompleksowy obraz stanu i kondycji lasów w Unii, państwa członkowskie powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o niekorzystaniu z usług świadczonych przez Komisję i o wnoszeniu wkładu w standardowe zestawianie danych prowadzone przez Komisję przy użyciu własnych źródeł. Powinno to umożliwić państwom członkowskim, które posiadają systemy monitorowania, wnoszenie wkładu z wykorzystaniem zbiorów danych mających zastosowanie na szczeblu krajowym, takich jak dane *in situ* lub dane z kampanii obserwacji lotniczych, które nie są dostępne w całej Unii, bez tworzenia dodatkowego obciążenia związanego z zasobami, zgodnie z zasadą pomocniczości. Ponadto uzupełniające stosowanie lotniczych systemów monitorowania powinno przyczynić się do ilościowego określenia skutków pożarów lasów na potrzeby planowania rekultywacji spalonego obszaru, a w rezultacie zmniejszyć koszty ponoszone przez państwa członkowskie i właścicieli lasów dzięki skuteczniejszemu zarządzaniu po pożarach. W przypadku gdy państwa członkowskie zdecydują się nie korzystać

¹⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z 23.3.2017 „Europejskie ramy interoperacyjności – strategia wdrażania”, (COM(2017) 134 final).

z usług świadczonych przez Komisję, powinny one gromadzić dane zgodnie ze specyfikacjami technicznymi zawartymi w niniejszym rozporządzeniu i co roku oceniać jakość tych danych.

- (15) W celu zmniejszenia kosztów i ułatwienia dostępu do danych o lasach ramy wymiany danych dotyczących lasów powinny zapewniać, aby państwa członkowskie i Komisja udostępniały publicznie takie dane, w tym w Systemie Informacji o Lasach w Europie. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość dalszego korzystania z istniejących systemów gromadzenia danych. Do celów harmonizacji państwa członkowskie powinny udostępniać dane zgodnie ze specyfikacjami technicznymi zawartymi w rozporządzeniu, które opierają się na istniejących opisach i metodach referencyjnych. W przypadku danych dotyczących położenia powierzchni obserwacyjnych, które to dane są obecnie traktowane jako poufne w ramach większości krajowych inwentaryzacji stanu lasów, ich udostępnianie powinno być uzależnione od opracowania zabezpieczeń, zgodnie z odpowiednimi wymogami UE, gwarantujących, że poufność takich danych nie zostanie naruszona. Ramy udostępniania danych o lasach powinny ułatwiać, dzięki lokalizacji geograficznej danych udostępnianych przez państwa członkowskie, przypisanie tych informacji do każdej jednostki leśnej.
- (16) Obecnie nie wszystkie dane dotyczące lasów w Unii są monitorowane i zgłaszane na podstawie istniejących ram unijnych i międzynarodowych ze względu na brak systemów gromadzenia danych i zharmonizowanych metod, na przykład w przypadku danych istotnych dla śledzenia postępów w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu zgodnie z wymogami art. 5 i 6 Europejskiego prawa o klimacie. Z tego powodu w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć włączenie takich dodatkowych danych o lasach do systemu monitorowania lasów, z zastrzeżeniem opracowania przez Komisję odpowiednich metod, przy wsparciu europejskiego partnerstwa naukowego w dziedzinie leśnictwa rozwijanego za pośrednictwem Wspólnego Centrum Badawczego. Specyfikacje techniczne dotyczące tych dodatkowych danych o lasach należy opracowywać w sposób stopniowy w drodze aktów wykonawczych w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, z uwzględnieniem najwyższych priorytetów polityki oraz wykonalności finansowej i technicznej, a także ewentualnych obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich.
- (17) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024¹⁶ w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego upoważnia do udostępniania danych sektora publicznego w bezpłatnych i otwartych formatach. Jej głównym celem jest dalsze wzmocnienie unijnej gospodarki opartej na danych poprzez zwiększenie ilości danych sektora publicznego dostępnych do ponownego wykorzystania, zapewnienie uczciwej konkurencji i łatwego dostępu do rynków powstałych w oparciu o informacje sektora publicznego, a także zwiększenie skali transgranicznych innowacji opartych na danych. Główną zasadą leżącą u podstaw tej dyrektywy jest to, że dane rządowe powinny być udostępniane zgodnie z zasadą otwartości na etapie projektowania i otwartości domyślnej. Dyrektywa 2003/4/WE

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (przekształcenie) (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>).

Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁷ ma na celu zagwarantowanie prawa dostępu do informacji o środowisku w państwach członkowskich zgodnie z Konwencją z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z 1998 r. (zwaną dalej „konwencją z Aarhus”). Konwencja z Aarhus obejmuje szeroki zakres zobowiązań związanych zarówno z udostępnianiem na wniosek informacji o środowisku, jak i z aktywnym rozpowszechnianiem takich informacji. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/2/WE¹⁸ również obejmuje swoim zakresem wspólne korzystanie z informacji przestrzennej, w tym zbiorów danych dotyczących różnych zagadnień z dziedziny ochrony środowiska. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące dostępu do informacji i uzgodnień w zakresie udostępniania danych powinny stanowić uzupełnienie tych dyrektyw, aby nie tworzyć odrębnego systemu prawnego, a zatem powinny pozostawać bez uszczerbku dla dyrektyw (UE) 2019/1024, 2003/4/WE i 2007/2/WE. Zgodnie z tymi dyrektywami udostępnianie danych o lasach na podstawie niniejszego rozporządzenia nie powinno mieć negatywnego wpływu na bezpieczeństwo narodowe i obronność.

- (18) Komisja i państwa członkowskie powinny współpracować, również z udziałem wyspecjalizowanych organów, aby zapewnić kompatybilność systemów przechowywania i udostępniania danych na potrzeby gromadzenia i udostępniania danych o lasach w ramach systemu monitorowania lasów.
- (19) System monitorowania lasów powinien zapewniać wiarygodność i weryfikowalność udostępnianych danych. Komisja i państwa członkowskie powinny zatem kontrolować jakość i kompletność danych o lasach gromadzonych w ramach systemu monitorowania lasów. W przypadku gdy ocena jakości wykaże niedociągnięcia w systemie, państwa członkowskie powinny je wyeliminować i przedstawić Komisji ocenę oraz działania naprawcze. W związku z tym Komisja powinna być uprawniona do opracowywania zasad i procedur służących zapewnieniu jakości systemu monitorowania lasów, biorąc pod uwagę potrzebę ograniczenia do minimum dodatkowych obciążeń administracyjnych dla MŚP.
- (20) Aby wesprzeć państwa członkowskie w monitorowaniu lasów i dobrowolnym zintegrowanym długoterminowym planowaniu urzędziowym, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić ramy zarządzania na potrzeby koordynacji i współpracy między Komisją a państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi w celu poprawy jakości, aktualności i zakresu danych o lasach. Ramy zarządzania powinny być integracyjne i oparte na podstawach naukowych oraz powinny mieć na celu dalszą poprawę wiarygodności doradztwa naukowego i jakości zintegrowanych długoterminowych planów, ułatwiając tym samym wymianę wiedzy i dobrych praktyk. Te ramy zarządzania powinny zapewniać udział właściwych organów odpowiedzialnych za różne cele polityki odzwierciedlające wielofunkcyjność lasów, a także niezależnych ekspertów zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady [X/X]¹⁹. Do celów wdrażania tych ram zarządzania każde państwo

¹⁷ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/4/oj>).

¹⁸ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2007/2/oj>).

¹⁹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) X/X zmieniająca decyzję Rady 89/367/EWG ustanawiającą Stały Komitet ds. Leśnictwa (Dz.U. ...).

członkowskie powinno wyznaczyć korespondenta krajowego i poinformować o tym Komisję; korespondent krajowy powinien być głównym punktem kontaktowym na potrzeby wszelkich działań związanych z systemem monitorowania lasów, a także dobrowolnego zintegrowanego długoterminowego planowania urzędowego. Państwa członkowskie i Komisja powinny również korzystać z istniejących regionalnych struktur współpracy instytucjonalnej, w tym struktur przewidzianych w konwencjach regionalnych oraz na innych forach i w ramach innych procesów związanych z lasami.

- (21) Podobnie, aby wspierać zintegrowane podejście we wszystkich odpowiednich obszarach polityki i zapewnić odporność lasów w Unii, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć możliwość opracowania przez państwa członkowskie dobrowolnych zintegrowanych długoterminowych planów dotyczących lasów lub dostosowania w razie potrzeby ich istniejących długoterminowych strategii lub planów dotyczących lasów w świetle aspektów określonych w niniejszym rozporządzeniu, także z uwzględnieniem kwestii społeczno-gospodarczych. Opracowanie takiego zintegrowanego podejścia zwiększyłoby spójność w osiąganiu celów Unii za sprawą włączenia do planów wspólnych aspektów, które obejmowałyby również czynniki wspomagające, takie jak niezbędne inwestycje i szkolenia oraz budowanie zdolności do celów wspierania podnoszenia kwalifikacji zarządców lasu. Plany te powinny być podawane do wiadomości publicznej i odzwierciedlać średnio- i długoterminową perspektywę, w tym między innymi do 2040 r. i 2050 r.
- (22) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie systemu monitorowania lasów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany i uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania specyfikacji technicznych dotyczących danych o lasach do postępu naukowo-technicznego oraz w celu przyjęcia standardów dokładności danych i przepisów dotyczących oceny jakości. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa²⁰. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (23) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przepisów technicznych i procedur udostępniania i harmonizacji danych o lasach; metod gromadzenia niektórych danych o lasach i dalszych uszczegółowień ich opisów; procedur i formatów, które należy stosować w celu zapewnienia kompatybilności systemów przechowywania i wymiany danych oraz w celu ustanowienia zabezpieczeń poufności na potrzeby włączenia do tych systemów informacji dotyczących jednoznacznej geograficznie lokalizacji powierzchni obserwacyjnych; treści

²⁰ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj).

sprawozdań z oceny jakości danych oraz ustaleń dotyczących przedkładania ich Komisji, jak również opisu działań naprawczych. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²¹.

- (24) Komisja powinna objąć niniejsze rozporządzeniem przeglądem, uwzględniając istotne zmiany w przepisach Unii, ramy międzynarodowe oraz postęp technologiczny i naukowy, a także dodatkowe potrzeby w zakresie monitorowania. W ramach przeglądu należy również ocenić jakość harmonizacji danych, a w szczególności to, czy harmonizacja nie prowadzi do nadmiernej niepewności szacunków, która uzasadniałaby potrzebę ustanowienia znormalizowanego gromadzenia danych. Pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna przedstawić sprawozdanie z jego wykonania.
- (25) Lasy w Unii i zrównoważona gospodarka leśna mają zasadnicze znaczenie dla Europejskiego Zielonego Ładu i przewidzianych w jego ramach celów. Unia posiada szereg kompetencji, które mogą również odnosić się do lasów, w obszarach takich jak klimat, środowisko, rozwój obszarów wiejskich i zapobieganie klęskom żywiołowym. W tych obszarach kompetencji dzielonych Unii lasy i leśnictwo nie wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji państw członkowskich. Cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie wysokiej jakości i porównywalności danych o lasach gromadzonych w Unii oraz propagowanie dobrowolnego zintegrowanego długoterminowego planowania urzędniowego na szczeblu państw członkowskich, wspierających odporność lasów Unii, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez same poszczególne państwa członkowskie, a ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania cele te można lepiej osiągnąć na poziomie Unii. Unia może zatem przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1 PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu wprowadza się ramy monitorowania lasów w Unii w drodze ustanowienia przepisów:
 - a) służących zapewnieniu aktualności, dokładności, spójności, przejrzystości, porównywalności i kompletności danych o lasach w Unii oraz ich publicznej dostępności;

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- b) wspierających dobrowolne opracowywanie zintegrowanych długoterminowych planów na szczeblu państw członkowskich przy użyciu opartego na dowodach, integracyjnego, międzysektorowego i adaptacyjnego podejścia;
 - c) przewidujących wzmocnione zarządzanie między Komisją a państwami członkowskimi.
2. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące gromadzenia i udostępniania informacji w celu wsparcia:
- d) wdrażania przepisów i strategii politycznych Unii dotyczących ochrony, odbudowy i zrównoważonego użytkowania ekosystemów leśnych i ich usług, ze szczególnym uwzględnieniem celu, jakim jest zwiększenie odporności lasów i umożliwienie ochrony wielofunkcyjności lasów, w tym w odniesieniu do:
 - a) przystosowania się do zmiany klimatu i jej łagodzenia;
 - b) różnorodności biologicznej;
 - c) zapobiegania ryzyku związanemu z klęskami żywiołowymi i zarządzania nim;
 - d) zdrowia lasów;
 - e) wykorzystania biomasy leśnej do różnych celów społeczno-gospodarczych;
 - f) inwazyjnych gatunków obcych;
 - e) krajowej gospodarki leśnej i zintegrowanego długoterminowego planowania urzędowego przez państwa członkowskie m.in. w celu zwiększenia odporności lasów na pożary zewnętrzne, szkodniki, susze i inne zaburzenia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „informacje jednoznaczne geograficznie” oznaczają informacje przywoływane i przechowywane w sposób umożliwiający mapowanie i lokalizację z określoną precyzją i dokładnością;
- 2) „system informacji geograficznej” oznacza system komputerowy zdolny do rejestrowania, przechowywania, analizowania i wyświetlania informacji jednoznacznych geograficznie;
- 3) „jednostka leśna” oznacza obszar jednoznaczny geograficznie, stanowiący wystarczająco jednorodny obszar lasu określony na podstawie obserwacji Ziemi oraz wszelkich innych odpowiednich dodatkowych warstw informacji jednoznacznych geograficznie, takich jak stopień zwarcia koron drzew, granice administracyjne lub granice topograficzne w krajowym systemie mapowania;
- 4) „dane o lasach” oznaczają informacje dotyczące stanu i kondycji ekosystemów leśnych oraz ich wykorzystania, w tym dane pierwotne i dane zagregowane, których podstawą są takie informacje;
- 5) „obserwacja Ziemi” oznacza gromadzenie danych dotyczących fizycznych, chemicznych i biologicznych systemów Ziemi za pomocą technologii teledetekcji, takich jak satelity lub systemy lotnicze wyposażone w czujniki służące do obrazowania lub inne czujniki, w stosownych przypadkach w połączeniu z danymi *in situ*;

- 6) „las” oznacza teren o powierzchni ponad 0,5 hektara, pokryty drzewami o wysokości ponad 5 metrów i zwarciu drzewostanu wynoszącym ponad 10 % lub drzewami, które są w stanie osiągnąć te wartości graniczne *in situ*, z wyłączeniem terenów, na których przeważa rolnicze i miejskie użytkowanie gruntów. Obejmuje on obszary z drzewami, w tym grupy rosnących młodych drzew naturalnych lub plantacje, które jeszcze nie osiągnęły minimalnych wartości zwarcia drzewostanu lub równoważnego stopnia zadrzewienia lub minimalnej wysokości drzew, w tym każdy obszar, który zwykle stanowi część powierzchni lasu, ale na którym tymczasowo nie ma drzew w wyniku interwencji człowieka, takiej jak zbiory, lub z przyczyn naturalnych, lecz po którym to obszarze można oczekiwać, że powróci do charakteru lasu;
- 7) „inne grunty zalesione” oznaczają obszary inne niż lasy, o powierzchni ponad 0,5 hektara; pokryte drzewami o wysokości ponad 5 metrów i o zwarciu drzewostanu wynoszącym od 5 do 10 % lub drzewami, które są w stanie osiągnąć te wartości graniczne *in situ*; lub o mieszanej pokrywie składającej się z krzewów, krzaków i drzew, przekraczającej 10 %. Z definicji tej wyklucza się grunty przeznaczone głównie do użytku rolnego lub miejskiego;
- 8) „harmonizacja danych” oznacza proces, w którym wykorzystuje się dostępne dane zgromadzone przy użyciu różnych systemów monitorowania w celu uzyskania porównywalnych szacunków odpowiadających uzgodnionemu opisowi referencyjnemu;
- 9) „standaryzacja” oznacza wynik procesu ustanawiania i wdrażania wspólnych norm dotyczących danych w celu zapewnienia, aby dane były gromadzone, przechowywane i wykorzystywane w sposób spójny i dokładny w całej Unii;
- 10) „dane *in situ*” oznaczają dane gromadzone w terenie za pośrednictwem sieci powierzchni obserwacyjnych zgodnie ze standardowymi protokołami. Obejmują one jednoznaczną geograficznie lokalizację pomiarów, powiązaną georeferencyjnie, między innymi z usługami globalnego systemu nawigacji satelitarnej.

ROZDZIAŁ 2

MONITOROWANIE LASÓW

Artykuł 3

System monitorowania lasów

1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi zgodnie z art. 11, ustanawia i obsługuje system monitorowania lasów składający się z następujących elementów:
 - a) systemu jednoznacznej geograficznie identyfikacji służącego do tworzenia map i określania położenia jednostek leśnych, jak określono w art. 4;
 - b) ram gromadzenia danych o lasach określonych w art. 5 i 8;
 - c) ram udostępniania danych o lasach określonych w art. 7.
2. System monitorowania lasów składa się z elektronicznych baz danych i systemów informacji geograficznej oraz umożliwia wymianę i integrację danych o lasach pochodzących z innych elektronicznych baz danych i systemów informacji geograficznej, w tym baz i systemów opracowanych zgodnie z częścią 3 załącznika

V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999²² i art. 33 rozporządzenia (UE) 2023/1115.

System monitorowania lasów zapewnia regularne i systematyczne gromadzenie:

- a) danych o lasach na podstawie ortoobrazów lotniczych lub kosmicznych przez satelity Sentinel programu Copernicus lub inne równoważne systemy;
 - b) danych *in situ* za pośrednictwem sieci powierzchni obserwacyjnych.
3. Komisja może zwrócić się o pomoc do wyspecjalizowanych organów w celu ułatwienia ustanowienia i funkcjonowania systemu monitorowania lasów oraz w celu zapewnienia właściwym organom państw członkowskich doradztwa technicznego w zakresie monitorowania lasów.
 4. Europejska Agencja Środowiska wspiera Komisję we wdrażaniu systemu monitorowania lasów, w tym w opracowywaniu i eksploatacji Systemu Informacji o Lasach w Europie (FISE).
 5. Komisja bezpłatnie udostępnia wygenerowane przez siebie dane pochodzące z obserwacji Ziemi organom państw członkowskich właściwym do spraw systemu monitorowania lasów lub usługodawcom upoważnionym przez te organy do ich reprezentowania.

Artykuł 4

System jednoznacznej geograficznie identyfikacji jednostek leśnych

1. Komisja ustanawia system jednoznacznej geograficznie identyfikacji do celów tworzenia map i określania położenia jednostek leśnych (zwany dalej „systemem identyfikacji”), który zostanie uruchomiony do [UP: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.
2. System identyfikacji jest systemem informacji geograficznej. Komisja ustanawia i regularnie aktualizuje system identyfikacji na podstawie danych pochodzących z ortoobrazów lotniczych lub satelitarnych, stosując jednolity standard gwarantujący poziom dokładności co najmniej równoważny dokładności kartograficznej w skali 1:100 000.
3. System identyfikacji:
 - a) umożliwia tworzenie dokładnych map i precyzyjne określenie położenia powierzchni lasu oraz, z zastrzeżeniem ustanowienia metod zgodnie z art. 8 ust. 3, innych gruntów zalesionych w całej Unii;
 - b) zapewnia jednoznaczną identyfikację jednostek leśnych na podstawie kombinacji danych o lasach, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 8 ust. 1;

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

- c) ułatwia wykrywanie i określanie położenia zmian w zakresie terenów obejmujących las i nieobjmujących lasu.

Artykuł 5

Ramy gromadzenia danych o lasach

1. Ramy gromadzenia danych o lasach zostaną uruchomione do [UP: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. w odniesieniu do gromadzenia danych o lasach, o których mowa w ust. 2, oraz do [UP: proszę wstawić datę = 30 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. w odniesieniu do gromadzenia danych o lasach, o których mowa w ust. 3.
2. Komisja gromadzi następujące dane o lasach zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I, zapewniając w ten sposób standaryzację danych:
 - a) powierzchnia lasu;
 - a) stopień zwarcia koron drzew;
 - b) typ lasu;
 - c) łączność leśna;
 - d) defoliacja;
 - e) pożary lasów;
 - f) ocena ryzyka pożarów zewnętrznych;
 - g) zaburzenia pokrywy koron drzew.
3. Państwa członkowskie gromadzą następujące dane o lasach zgodnie z częstotliwością określoną w załączniku II:
 - a) lasy dostępne do celów pozyskiwania drewna i lasy niedostępne do celów pozyskiwania drewna;
 - b) zasobność drzewostanu;
 - c) roczny przyrost netto;
 - d) struktura drzewostanu;
 - e) skład i bogactwo gatunkowe drzew;
 - f) typ lasu europejskiego;
 - g) pozyskanie;
 - h) drzewa martwe;
 - i) położenie siedlisk leśnych na obszarach Natura 2000;
 - j) liczebność pospolitych ptaków leśnych;
 - k) położenie lasów pierwotnych i starodrzewów;
 - l) chronione powierzchnie lasu;
 - m) wytwarzanie produktów drzewnych i handel nimi;
 - n) biomasa leśna do wytwarzania bioenergii.

4. Do celów ust. 3 lit. a)–h) państwa członkowskie gromadzą dane *in situ* na podstawie badań opartych na pomiarach w terenie w połączeniu – w miarę dostępności – z danymi z obserwacji Ziemi oraz danymi z innych istotnych źródeł informacji. Podstawą badań opartych na pomiarach w terenie są sieci powierzchni obserwacyjnych, które są reprezentatywne dla powierzchni lasu państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 2 lit. a), i są z tą powierzchnią spójne.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 14 aktów delegowanych zmieniających specyfikacje techniczne określone w załączniku I w celu dostosowania ich do postępu technicznego i naukowego.

Artykuł 6
Klauzula opt-out

1. W odniesieniu do gromadzenia danych o lasach, o których mowa w art. 5 ust. 2, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niekorzystaniu z usługi świadczonej przez Komisję i o przekazywaniu własnych danych do celów funkcjonowania systemu monitorowania lasów, o którym mowa w art. 3.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie wybierze możliwość przewidzianą w ust. 1:
 - a) gromadzi dane o lasach, o których mowa w art. 5 ust. 2, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I;
 - b) udostępnia dane o lasach, o których mowa w art. 5 ust. 2, zgodnie z art. 7 ust. 2;
 - c) co roku ocenia jakość gromadzonych danych zgodnie z art. 10.

Artykuł 7
Ramy udostępniania danych o lasach

1. Do [UP: proszę wstawić datę = 30 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. państwa członkowskie udostępniają najnowsze dostępne dane o lasach, o których mowa w art. 5 ust. 3, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku II, podając je do wiadomości publicznej. Państwa członkowskie zapewniają harmonizację danych w drodze udostępniania zagregowanych danych o lasach zgodnie z opisami zawartymi w załączniku II. Udostępnianie jednoznacznych geograficznie lokalizacji powierzchni obserwacyjnych podlega ustanowieniu zabezpieczeń, o których mowa w art. 9 ust. 2.
2. Państwa członkowskie i Komisja udostępniają publicznie dane, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 3 oraz w art. 8 ust. 1, w otwartym formacie nadającym się do odczytu maszynowego oraz zapewniającym interoperacyjność i możliwość ponownego wykorzystania zgodnie z art. 5 dyrektywy (UE) 2019/1024.
3. Komisja udostępnia publicznie w FISE następujące dane:
 - a) dane zgromadzone na podstawie art. 5 ust. 2;
 - b) dane udostępniane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem jednoznacznej geograficznie lokalizacji powierzchni obserwacyjnych;
 - c) dane udostępniane zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. b);
 - d) dane zgromadzone zgodnie z art. 8 ust. 1.

4. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać dane udostępniane za pośrednictwem ram wymiany danych o lasach do celów opracowania dobrowolnych zintegrowanych długoterminowych planów dotyczących lasów, o których mowa w art. 13 niniejszego rozporządzenia, a także do celów art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/841.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 14 aktów delegowanych zmieniających specyfikacje techniczne określone w załączniku II w celu dostosowania ich do postępu technicznego i naukowego.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających przepisy techniczne oraz procedury udostępniania i harmonizacji danych o lasach na podstawie niniejszego rozporządzenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 8 *Dodatkowe dane o lasach*

1. Komisja i państwa członkowskie gromadzą dane o lasach wymienione w załączniku III, stosując podejście stopniowe, z zastrzeżeniem przyjęcia aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.
2. Do celów ust. 1 Komisja i państwa członkowskie wykorzystują dane pochodzące z obserwacji Ziemi lub dane *in situ* oraz, w odniesieniu do danych o lasach wymienionych w załączniku III lit. a), b) i c), z połączenia danych pochodzących z obserwacji Ziemi, danych *in situ* i innych istotnych źródeł informacji.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu ustanowienia metod, w tym specyfikacji technicznych, na potrzeby gromadzenia danych o lasach wymienionych w załączniku III oraz w celu doprecyzowania opisów takich danych wymienionych w tym załączniku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 9 *Kompatybilne systemy przechowywania i wymiany danych*

1. Komisja i państwa członkowskie współpracują w celu opracowania kompatybilnych systemów przechowywania i wymiany danych na potrzeby gromadzenia i udostępniania danych o lasach w ramach systemu monitorowania lasów, z pomocą wyspecjalizowanych organów, o których mowa w art. 3 ust. 3.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających przepisy dotyczące procedur i formatów, które należy stosować w celu zapewnienia kompatybilności systemów przechowywania i wymiany danych, o których mowa w ust. 1, oraz w celu ustanowienia zabezpieczeń poufności na potrzeby włączenia do tych systemów informacji dotyczących jednoznacznej geograficznie lokalizacji powierzchni obserwacyjnych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 10
Kontrola jakości danych

1. Komisja i państwa członkowskie są odpowiedzialne za jakość i kompletność danych o lasach, które gromadzą i udostępniają w ramach systemu monitorowania lasów.
2. Państwa członkowskie co roku oceniają jakość danych udostępnianych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

W przypadku gdy ocena wykaże braki w danych, państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania naprawcze. Państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania z oceny jakości danych oraz, w stosownych przypadkach, opis działań naprawczych oraz harmonogram ich realizacji do dnia 1 lipca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym stwierdzono niedociągnięcie.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie norm dokładności danych udostępnianych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz przepisów dotyczących oceny jakości, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu i art. 6 ust. 2 lit. c).
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia treści sprawozdań z oceny jakości danych oraz ustaleń dotyczących przedkładania ich Komisji, jak również opisu działań naprawczych, o których mowa w ust. 2 akapit drugi. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3 **ZINTEGROWANE ZARZĄDZANIE**

Artykuł 11
Koordinacja i współpraca

1. Państwa członkowskie i Komisja koordynują działania oraz współpracują w celu poprawy jakości, terminowości i zasięgu danych o lasach.
2. Komisja wspiera państwa członkowskie, na ich wniosek, w opracowywaniu lub dostosowywaniu ich dobrowolnych zintegrowanych długoterminowych planów dotyczących lasów, o których mowa w art. 13, przez przekazywanie informacji na temat stanu leżącej u podstaw wiedzy naukowej oraz ułatwianie wymiany wiedzy i dobrych praktyk.
3. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz koordynują działania w celu poprawy jakości, terminowości i zasięgu danych o lasach. Taka współpraca i koordynacja opierają się na otwartej debacie naukowej i mają na celu promowanie bezstronnego doradztwa naukowego.
4. Państwa członkowskie i Komisja mogą korzystać z istniejących regionalnych struktur współpracy instytucjonalnej, w tym struktur przewidzianych w konwencjach regionalnych oraz na innych forach i w ramach innych procesów związanych z lasami.

Artykuł 12
Korespondenci krajowi

1. Każde państwo członkowskie wyznacza korespondenta krajowego i informuje o tym Komisję.
2. Korespondent krajowy wykonuje w szczególności następujące zadania:
 - a) koordynowanie przygotowania danych o lasach, które mają być udostępniane na podstawie niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem wszystkich właściwych organów, w tym organów odpowiedzialnych za zapobieganie ryzyku związanemu z klęskami żywiołowymi i zarządzanie nim;
 - b) koordynowanie udziału odpowiednich ekspertów w posiedzeniach grup ekspertów organizowanych przez Komisję i inne właściwe organy.
3. Korespondent krajowy pełni funkcję punktu kontaktowego do celów wymiany informacji między Komisją a danym państwem członkowskim w odniesieniu do opracowania lub dostosowania dobrowolnych zintegrowanych długoterminowych planów, o których mowa w art. 13. W przypadku gdy kilka organów w państwie członkowskim uczestniczy w opracowywaniu lub dostosowywaniu dobrowolnego zintegrowanego długoterminowego planu dotyczącego lasów, za koordynację tych prac odpowiada korespondent krajowy.

Artykuł 13
Dobrowolne zintegrowane długoterminowe plany

1. Zachęca się państwa członkowskie do opracowania zintegrowanych długoterminowych planów dotyczących lasów lub dostosowania swoich istniejących planów lub strategii tego rodzaju z uwzględnieniem perspektywy średnio- i długoterminowej, w tym między innymi do 2040 i 2050 r.
2. W przypadku gdy państwa członkowskie opracowują lub dostosowują plany, o których mowa w ust. 1, zachęca się je do uwzględnienia aspektów określonych w załączniku IV.
3. Państwa członkowskie zachęcają wszystkie zainteresowane strony do aktywnego udziału w opracowywaniu zintegrowanych długoterminowych planów dotyczących lasów tych państw. Państwa członkowskie podają te plany do wiadomości publicznej.

ROZDZIAŁ 4 **PRZEPISY KOŃCOWE**

Artykuł 14
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 5, art. 7 ust. 5 akapit pierwszy i art. 10 ust. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*].

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 5 ust. 5, art. 7 ust. 5 akapit pierwszy i art. 10 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akty delegowane przyjęte na podstawie art. 5 ust. 5, art. 7 ust. 5 akapit pierwszy i art. 10 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie 2 miesięcy od przekazania danego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 15
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 16
Przeгляд

1. Niniejsze rozporządzenie podlega przeglądowi we wszystkich aspektach, uwzględniając istotne zmiany w przepisach Unii, ramy międzynarodowe, postęp technologiczny i naukowy, dodatkowe potrzeby w zakresie monitorowania oraz jakość danych udostępnianych na podstawie niniejszego rozporządzenia.
2. Do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia*] r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrażania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

1.7. Planowane metody wykonania budżetu

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

- 3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY**
- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ**
- 3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki**
 - 3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne*
 - 3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych*
 - 3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne*
 - 3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie*
 - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody**

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy monitorowania na rzecz odpornych lasów europejskich

Ponadto ta ocena skutków finansowych regulacji obejmuje również zasoby Europejskiej Agencji Środowiska w związku z wnioskiem dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie monitorowania i odporności gleb (prawo o monitorowaniu gleb) (COM(2023) 416).

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

09 – Działania na rzecz środowiska i klimatu

Działania:

09 02 – Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE)

09 10 – Europejska Agencja Środowiska (EEA)

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²³

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Celem proponowanego rozporządzenia jest przyczynienie się do stawienia czoła poważnym wyzwaniom społecznym, jakimi są:

- osiągnięcie neutralności klimatycznej i odporności na zmianę klimatu;
- odwrócenie procesu utraty różnorodności biologicznej i wypełnianie zobowiązań międzynarodowych w zakresie różnorodności biologicznej;
- przeciwdziałanie zagrożeniom związanym ze zdrowiem i odpornością lasów;
- wypełnianie zobowiązań międzynarodowych w zakresie ochrony różnorodności biologicznej i zmiany klimatu.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Celem szczegółowym niniejszego proponowanego rozporządzenia, wynikającym z celu ogólnego jest:

Cel szczegółowy nr 1:

Zapewnienie dokładnych, cyfrowych, spójnych, porównywalnych, aktualnych i dostępnych danych na temat stanu lasów w UE oraz ustanowienie systemu

²³ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

monitorowania lasów, który ma być obsługiwany przez Komisję i państwa członkowskie. Nowy system umożliwi geolokalizację jednostek leśnych, znormalizowane gromadzenie danych o lasach dzięki zwiększeniu możliwości obserwacji Ziemi i nawigacji/pozycjonowania oraz zharmonizowane lub, jeżeli nie jest to możliwe, znormalizowane udostępnianie danych.

Cel szczegółowy nr 2: Zachęcanie państw członkowskich do opracowania lub dostosowania zintegrowanych długoterminowych planów dotyczących lasów na podstawie wysokiej jakości informacji z monitorowania związanych z odpowiednimi celami polityki UE i z uwzględnieniem określonych minimalnych wspólnych aspektów.

Celem operacyjnym wynikającym z celu szczegółowego jest:

Ustanowienie skutecznych ram zapewniających gromadzenie i przekazywanie danych o lasach, obejmujące obserwację Ziemi i georeferencyjne monitorowanie *in situ* oraz zachęcanie państw członkowskich do spójnego, długoterminowego zintegrowanego planowania urzędniowego lasu.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Proponowana inicjatywa przyniesie znaczne korzyści dla środowiska, w tym łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej, różnorodność biologiczną oraz poprawę zdrowia lasów za pośrednictwem poprawy gotowości i reagowania na zaburzenia.

Neutralność klimatyczna oraz zrównoważona i zróżnicowana biologicznie biogospodarka o obiegu zamkniętym w dużym stopniu zależą od stanu i odporności lasów w UE.

Oczekuje się, że wdrożenie wniosku będzie skutkować stworzeniem nowych możliwości dla MŚP mających związek zarówno z rozwojem rynku usług cyfrowych związanych z monitorowaniem lasów, jak i z innowacjami w zakresie opracowywania i stosowania technologii monitorowania. Ponadto podmioty sektora leśno-drzewnego odniosą korzyści z potencjalnych możliwości uzyskiwania dochodów dzięki systemom certyfikacji opartym na solidnym monitorowaniu.

Oczekuje się również, że wdrożenie monitorowania lasów stworzy możliwości dla badań i rozwoju.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Komisja będzie regularnie (co dwa lata) monitorować wdrażanie i skutki inicjatywy pod kątem następujących aspektów:

- liczby wskaźników ze wspólną definicją;
- liczby wskaźników ze zharmonizowanymi lub znormalizowanymi metodami gromadzenia danych;
- przekazywania danych do FISE przez państwa członkowskie;
- dostępu do danych za pośrednictwem FISE (średnia liczba kliknięć/miesiąc);

- krajowych strategii przystosowawczych oraz strategii oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem opartych na wspólnych wskaźnikach;
- rozwoju rynku usług cyfrowych związanych z leśnictwem (w szczególności liczby MŚP);
- liczby dobrowolnych zintegrowanych długoterminowych planów przyjętych przez państwa członkowskie;
- poziomu dostosowania zintegrowanych długoterminowych planów do wspólnego zestawu podstawowych aspektów;
- wykorzystania funduszy UE w celu wsparcia działań monitorujących.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, a Komisja ma opracować odpowiednie środki wykonawcze. Państwa członkowskie wdrażają zatem polityki i środki oraz przepisy prawne i administracyjne niezbędne na szczeblu krajowym do zapewnienia zgodności z wnioskiem.

Do lipca 2026 r. (rok po zakładanym wejściu w życie rozporządzenia) Komisja i państwa członkowskie ustanowią system identyfikacji jednostek leśnych oraz system monitorowania, natomiast ramy udostępniania danych będą musiały zacząć funkcjonować od 1 stycznia 2028 r. Komisja będzie nieodpłatnie dostarczać dane zgromadzone w ramach obserwacji Ziemi państwom członkowskim, które zdecydują się na przekazywanie własnych danych za pośrednictwem klauzuli *opt-out* na potrzeby znormalizowanego funkcjonowania nowego systemu monitorowania.

W ramach tej inicjatywy przewidziano również przyjęcie szeregu aktów ustawodawczych prawa wtórne. W szczególności, w ścisłej konsultacji z odpowiednią grupą ekspertów oraz we współpracy z JRC i Europejską Agencją Środowiska, Komisja przygotowuje akty delegowane w celu rozwinięcia i zmiany metod oraz specyfikacji technicznych dotyczących gromadzenia i udostępniania trzech rodzajów danych o lasach objętych powyższą inicjatywą. Ponadto Komisja będzie musiała przygotować akty wykonawcze, do zatwierdzenia przez odpowiedni komitet, określające przepisy techniczne regulujące nabywanie, przetwarzanie, przechowywanie i wykorzystywanie danych o lasach oraz z myślą o procedurach, normach i analizie porównawczej, aby zapewnić jakość i dobre funkcjonowanie systemu monitorowania lasów.

Realizacja wspomnianej inicjatywy będzie wymagała ustanowienia ram gromadzenia i udostępniania danych oraz powiązanej bazy wiedzy w drodze rozwoju i funkcjonowania Systemu Informacji o Lasach w Europie (FISE) oraz usług w zakresie danych w ramach programu Copernicus.

Co więcej, po wejściu w życie rozporządzenia Komisja będzie współpracować i koordynować działania z państwami członkowskimi za pomocą systemu zarządzania opartego na komunikacji za pośrednictwem korespondentów krajowych oraz zapewnianiu wsparcia technicznego.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (ex ante)

Istnieje wyraźna potrzeba spójnego systemu monitorowania i planowania transformacji zachodzących w lasach i sektorze leśno-drzewnym w wyniku zmiany klimatu. Ponadto kryzys klimatyczny i kryzys różnorodności biologicznej wymagają ponownego rozważenia roli lasów oraz położenia większego nacisku na ich wielofunkcyjność. W tym kontekście, bez dokładnych i porównywalnych danych o lasach, których państwa członkowskie nie dostarczają obecnie samodzielnie na niezbędną skalę, nie jest możliwe osiągnięcie celów polityki w zakresie klimatu, różnorodności biologicznej oraz zrównoważonej biogospodarki o obiegu zamkniętym wynikających bezpośrednio z Europejskiego Zielonego Ładu.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (ex post)

Znormalizowane, porównywalne informacje, w związku z którymi wykorzystuje się innowacyjne rozwiązania w zakresie obserwacji Ziemi, ułatwiłyby państwom członkowskim spełnienie wymogów dotyczących monitorowania zgodnie z przepisami odnoszącymi się do lasów (np. LULUCF) oraz umożliwiłyby sprawdzenie spójności i zrównoważonego charakteru poszczególnych polityk związanych z lasami na szczeblu UE (lub określenie kompromisów) w sposób racjonalny pod względem kosztów oraz uzupełnienie tych polityk o wysokiej jakości długoterminowe planowanie urzędniowe lasu przez państwa członkowskie. Harmonizacja lub, jeżeli nie jest to możliwe, oferowanie znormalizowanego podejścia w przeciwieństwie do 27 systemów monitorowania doprowadziłoby do znacznych oszczędności kosztów. Ponadto opracowanie wspólnych ram dla Unii Europejskiej w zakresie gromadzenia i udostępniania danych o lasach stanowi silny czynnik sprzyjający europejskim MŚP w związku z transformacją cyfrową oraz podmiotom działającym w sektorze leśno-drzewnym w odniesieniu do systemów certyfikacji i odpowiednich możliwości uzyskiwania dochodów.

- 1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

W rozporządzeniu w sprawie programu „Forest Focus”, które wygasło w 2006 r., ustanowiono obowiązek skoordynowanego monitorowania lasów na szczeblu UE, wspieranego szeroko zakrojonym współfinansowaniem (65 mln EUR w czteroletnim okresie dla UE-15). W rozporządzeniu tym wzmocniono zintegrowane monitorowanie lasów, ustanowiono bazę danych zawierającą zagregowane dane i informacje na temat stanu lasów w UE oraz rozszerzono zakres monitorowania lasów na głębę i różnorodność biologiczną.

Oszczędność kosztowa tego rozporządzenia była jednak ograniczona brakiem wspólnych opisów wskaźników, gromadzenia danych lub protokołów monitorowania. W połączeniu ze złożonym krajobrazem beneficjentów tych

funduszy efektem były znaczne różnice między beneficjentami pod względem stosunku wartości do ceny.

W ocenie tego instrumentu prawnego stwierdzono, że pomimo ścisłej kontroli zarządzania finansami (kontroli zewnętrznej) wdrożenie monitorowania lasów w państwach członkowskich było niewystarczające. Od 2006 r. na skutek braku szczególnej uwagi poświęconej lasom, jasnych celów monitorowania lub obowiązków w zakresie spójności i harmonizacji, ponownie nasiliły się nieskoordynowane działania oraz ograniczony zasięg przestrzenny i czasowy.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Inicjatywa wchodzi w zakres działu 3 (Zasoby naturalne i środowisko), tytułu 9 (Działania na rzecz środowiska i klimatu) wieloletnich ram finansowych (WRF) 2021–2027.

Inicjatywa ta wchodzi w zakres Europejskiego Zielonego Ładu. Wynika ona również z ambicji określonych w nowej strategii leśnej UE 2030 i przyczynia się do ich realizacji. Strategia leśna UE jest kluczowym rezultatem unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 i określa ona ramy i konkretne środki mające na celu ochronę i odbudowę lasów oraz zapewnienie ich zdrowia i odporności.

Wniosek ma silne wzajemne powiązania z innymi inicjatywami Komisji wspierającymi politykę leśną, takimi jak:

- rozporządzenie LULUCF;
- rozporządzenie w sprawie wylesiania;
- strategia dotycząca biogospodarki;
- [prawo o odbudowie zasobów przyrodniczych;]
- [rozporządzenie w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska;]
- [unijne ramy certyfikacji usuwania dwutlenku węgla;]
- [dyrektywy dotyczące powietrza, wody i ochrony przyrody;]
- dyrektywa w sprawie energii odnawialnej;
- Unijny Mechanizm Ochrony Ludności.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

Wdrożenie nowego rozporządzenia będzie wiązało się z przyjęciem przez Komisję nowych zadań i podjęciem nowych działań. To z kolei będzie wymagało zasobów ludzkich, wsparcia EEA, środków na zamówienia dla wykonawców zewnętrznych oraz jednego porozumienia administracyjnego z JRC.

Obecnie nie istnieje specjalny wiążący instrument UE dotyczący lasów, w związku z czym wdrożenie i monitorowanie rozporządzenia stanowi nowy obowiązek dla Komisji i państw członkowskich. Obecnie warstwy danych o lasach dostarczane dzięki usługom monitorowania obszarów lądowych w ramach programu Copernicus i w rezultacie powiązane zasoby EEA nie pozwalają zaspokoić wszystkich potrzeb przyszłego systemu monitorowania – konieczne będzie opracowanie i utrzymywanie

dodatkowych produktów opartych na danych o lasach (dotyczących powierzchni lasu, defoliacji i łączności leśnej).

Wymaga to dodatkowych zasobów wraz z wiedzą polityczną, umiejętnościami analitycznymi, niezależnością i odpornością przez cały okres długoterminowego wdrażania przepisów. Potrzebne będzie również dodatkowe wsparcie ekspertów, także w miarę możliwości przez outsourcing, ale zadania podstawowe, które wiążą się z wysokim poziomem wrażliwości politycznej, musi realizować Komisja.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu odpowiadającym dwuletniemu okresowi transpozycji
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu²⁴

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonywaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie

²⁴ Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Inicjatywa ta obejmuje zamówienia publiczne, porozumienie administracyjne z JRC, zwiększenie wkładu na rzecz EEA oraz zmiany w zasobach ludzkich Komisji. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Nie dotyczy – por. powyżej.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Nie dotyczy – por. powyżej.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Nie dotyczy – por. powyżej.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Nie dotyczy – por. powyżej.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
			Numer	Zróżn. / niezróżn. ²⁵	państw EFTA ²⁶	krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących ²⁷
3	09 02 01 – Przyroda i różnorodność biologiczna	Zróżn.	TAK	NIE	TAK	NIE
3	09 10 02 – Europejska Agencja Środowiska	Zróżn.	TAK	TAK	NIE	NIE
7	20 01 02 01 – Wynagrodzenia i świadczenia	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 01 03 – Krajowi urzędnicy służby cywilnej czasowo oddelegowani do instytucji	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 01 – Wydatki na podróże służbowe i cele reprezentacyjne	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 02 – Spotkania, grupy ekspertów	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe: Nie dotyczy

²⁵ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

²⁶ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

²⁷ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Zasoby naturalne i środowisko
---	---	-------------------------------

Dyrekcja Generalna: ENV			2023	2024	2025	2026	2027 i kolejne lata	OGÓLEM
○ Środki operacyjne								
09 02 01 – Przyroda i różnorodność biologiczna	Środki na zobowiązania	(1a)			0,700	0,200	0,150	1,050
	Środki płatności	(2a)			0,700	0,200	0,150	1,050
OGÓLEM środki dla DG ENV	Środki na zobowiązania	=1a+3			0,700	0,200	0,150	1,050
	Środki płatności	=2a +3			0,700	0,200	0,150	1,050

Kwota ujęta powyżej będzie potrzebna na wsparcie różnych zadań wykonawczych związanych z przepisami prawnymi, które będą realizowane przez DG ENV i DG JRC.

Działania będące przedmiotem zamówienia obejmują umowę w sprawie wsparcia ogólnego na potrzeby wdrożenia przepisów dotyczących monitorowania lasów.

Ponadto do kategorii tej włączono porozumienie administracyjne z JRC, w szczególności w celu ustanowienia partnerstwa naukowego przewidzianego w nowej strategii leśnej UE 2030, które będzie wspierać opracowywanie nowych wskaźników i metod.

zadania	Wszystkie koszty z wyjątkiem kosztów kadrowych i administracyjnych		w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)				
	zasoby	2023	2024	2025	2026	2027 i kolejne lata	ogółem
Ogólne wsparcie wdrażania przepisów dotyczących monitorowania lasów (w zakresie opracowywania wytycznych technicznych, udzielania wsparcia państwom członkowskim)	Zamówienie publiczne na usługi/eksperti zewnętrzni			0,200	0,200	0,150	0,550
Wsparcie techniczne we wdrażaniu przepisów dotyczących monitorowania lasów, w szczególności w odniesieniu do opracowywania wskaźników, zintegrowania elementów monitorowania przez państwa członkowskie oraz promowania harmonizacji za pośrednictwem europejskiego partnerstwa naukowego w dziedzinie leśnictwa	Porozumienie administracyjne DG ENV–JRC			0,500			0,500
Ogółem				0,700	0,200	0,150	1,050

Agencja: EEA			2023	2024	2025	2026	2027 i kolejne lata	OGÓLEM
Tytuł 1: Wydatki na personel	Środki na zobowiązania	(1a)			0,468	0,955	0,974	2,398
	Środki na płatności	(2a)			0,468	0,955	0,974	2,398
Tytuł 2: Infrastruktura	Środki na	(1b)						

	zobowiązania							
	Środki na płatności	(2b)						
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	(1c)			0,420	0,790	0,790	2,000
	Środki na płatności	(2c)			0,420	0,790	0,790	2,000
OGÓŁEM środki dla agencji EEA	Środki na zobowiązania	=1a+1b+1c			0,888	1,745	1,764	4,398
	Środki na płatności	=2a+2b+2c			0,888	1,745	1,764	4,398

Uwagi dotyczące wydatków EEA:

aby uwzględnić potrzeby wzmocnienia agencji w jednej ocenie skutków finansowych regulacji, we wniosku EEA dotyczącym zasobów uwzględniono również potrzeby związane z wnioskiem Komisji dotyczącym dyrektywy w sprawie monitorowania i odporności gleb (COM 416(2023)).

Tytuł 1: tytuł ten obejmuje dwóch dodatkowych pracowników zatrudnionych na czas określony i 1 dodatkowego członka personelu kontraktowego w odniesieniu do tego wniosku oraz 1 pracownika zatrudnionego na czas określony i 1 członka personelu kontraktowego w odniesieniu do COM 416(2023), z których wszyscy rozpoczynają pracę w połowie 2025 r.:

Starszy ekspert tematyczny ds. monitorowania lasów zatrudniony na czas określony

Zadania:

- Wspieranie opracowywania okresowych zbiorów danych i wskaźników odnoszących się do wskaźników dotyczących lasów określonych w załączniku II do ram monitorowania lasów gromadzonych (jeden raz na rok, dwa razy w ciągu roku, po dwa co trzy lata, po pięć co pięć lat, jednorazowo co sześć lat). Obejmuje to ocenę stanu wskaźników i tendencji w ich zakresie oraz ustanowienie spójnej terminologii dla tych pojęć.
- Opracowywanie wytycznych dotyczących interpretacji danych i uzyskiwania miarodajnych statystyk na podstawie ocen stanu i zmian wskaźników dotyczących lasów.
- Publikowanie i rozpowszechnianie zgromadzonych danych za pomocą przyjaznych dla użytkownika tablic i jasnych wizualizacji online w ramach Systemu Informacji o Lasach w Europie (FISE).
- Opracowanie praktycznych wytycznych dotyczących wdrażania i rozwiązań w zakresie przeprowadzania ocen stanu lasów i tendencji w ich zakresie.

- Zapewnianie synergii ze zgłoszonymi informacjami na podstawie przepisów rozporządzenia LULUCF.

Starszy administrator danych o monitorowaniu lasów zatrudniony na czas określony – grupa funkcyjna AD 6

Zadania:

- Zapewnianie technicznej wiedzy fachowej w dziedzinie IT w celu opracowania schematów sprawozdawczości.
- Zarządzanie dostawą wymienionych przepływów sprawozdawczych.
- Utworzenie formatu sprawozdawczego, przepływ danych w Reportnet 3, kontrole dotyczące zapewniania jakości, referencyjne zbiory danych.
- Import i eksport danych w Reportnet 3.
- Utworzenie produkcyjnej bazy danych z unijnymi zbiorami dostarczonych zestawów danych.
- Tworzenie standardowych usług w uzupełnieniu unijnych zbiorów danych.
- Tworzenie danych wyjściowych i zarządzanie nimi, np. w centrach danych, DiscoMap itp.
- Tworzenie wytycznych technicznych.
- Zapewnianie wsparcia za pośrednictwem punktu informacyjnego oraz webinarów szkoleniowych.

Kontraktowy analityk danych o monitorowaniu lasów

Zadania:

- Opracowanie kompleksowych wytycznych i podręcznika terenowego zawierającego opisy referencyjne zmiennych, metody gromadzenia danych (uwzględniając wskaźniki), wytyczne dotyczące procedur harmonizacji oraz formaty sprawozdawczości.
- Stworzenie i rozwinięcie narzędzia sprawozdawczego (Reportnet 3) w celu skutecznego gromadzenia danych przestrzennych i tabelarycznych oraz zarządzania nimi.
- Ustanowienie procedur jakości danych w celu zapewnienia precyzji, dokładności, kompletności i porównywalności wszystkich rejestrowanych danych. Ustanowienie systemu dokumentacji zapewniania jakości/kontroli jakości, który obejmuje plan, listy kontrolne, noty, arkusze obliczeniowe oraz sprawozdania na potrzeby dokumentowania działań w zakresie zapewniania jakości/kontroli jakości.

- Ustanowienie europejskiej bazy danych o lasach, która zawiera dane na poziomie działek, tabelaryczne i przestrzenne w odniesieniu do poszczególnych krajów i map europejskich. Włączenie bazy danych do infrastruktury danych przestrzennych Europejskiej Agencji Środowiska.
- Opracowanie reguł walidacyjnych na potrzeby bazy danych, w tym walidacji rodzajów danych, kontroli zakresu, walidacji ograniczeń oraz kontroli pod kątem brakujących zapisów. Zapewnienie wytycznych dotyczących przekazywania danych do scentralizowanej bazy danych.
- Zapewnianie synergii ze zgłoszonymi informacjami na podstawie przepisów rozporządzenia LULUCF.
- Zapewnienie punktu informacyjnego ds. wsparcia technicznego związanego z monitorowaniem w terenie, harmonizacją oraz procesami przekazywania danych. Zwrócenie uwagi na wszelkie błędy lub problemy techniczne, które mogą się pojawić, oraz ich rozwiązanie.
- Kontrolowanie i wspieranie przepływu danych z państw do Reportnet 3 i europejskiej bazy danych o lasach. Nadzorowanie wgrywania map z państw do europejskiego repozytorium map lasów oraz wsparcie w tym zakresie.
- Opracowywanie i utrzymywanie produktów opartych na danych i informacjach z programu Copernicus, zapewniających wymagane wskaźniki dotyczące lasów określone w załączniku I w oparciu o obserwację Ziemi.

Kontraktowy ekspert ds. zarządzania danymi dotyczącymi gleb i oceny

Zadania:

- Ustanowienie, w synergii i koordynacji z innymi odpowiednimi systemami, architektury wymiany przepływów danych za pośrednictwem Reportnet i EIONET w celu gromadzenia, przetwarzania, zatwierdzania i analizowania danych przekazywanych przez państwa członkowskie co 6 lat:
 - danych i wyników monitorowania;
 - analizy tendencji w zakresie wskaźników zdrowia gleb;
 - podsumowania i postępów we wdrażaniu zrównoważonego gospodarowania glebami i rekultywacji;
 - danych w krajowych rejestrach zanieczyszczonych terenów.
- Wspieranie Komisji w ocenie wdrożenia aktu o zdrowiu gleb 8 lat po jego wejściu w życie.

Starszy ekspert ds. monitorowania gleb zatrudniony na czas określony

Zadania:

- Wspieranie opracowywania na szczeblu UE przeglądu krajowych rejestrów zanieczyszczonych terenów i sprawozdań państw członkowskich, przeglądu określonych terminologii, kryteriów określania potencjalnie zanieczyszczonych terenów oraz wykazów działalności stwarzającej ryzyko potencjalnego zanieczyszczenia, krajowych zdarzeń powodujących przeprowadzenie badania gleby i zasad badania gleby oraz specyfikacji i schematu sprawozdawczości
- Zapewnianie regularnie aktualizowanego przeglądu metod oceny ryzyka wdrożonych na szczeblu krajowym (w tym wartości badań przesiewowych), wspieranie opracowywania wytycznych dotyczących metod oceny ryzyka oraz wspieranie państw członkowskich w stosowaniu wytycznych w stosownych przypadkach.
- Wspieranie opracowywania na szczeblu UE przeglądu celów i wskaźników państw członkowskich dotyczących przejmowania gruntów i uszczelniania gleby (co dwa lata) oraz publikowanie i rozpowszechnianie danych istotnych z punktu widzenia polityki za pośrednictwem tablic wskaźników i jasnych wizualizacji danych online.
- Zapewnianie państwom członkowskim wsparcia we wdrażaniu wskaźników zgodnych z opisami i wymogami określonymi w akcie o zdrowiu gleb, w celu wdrożenia hierarchii przejmowania gruntów i śledzenia metod stosowanych w tych państwach.
- Opracowanie wytycznych dotyczących wykorzystania i interpretacji danych z programu Copernicus oraz pozyskiwania statystyk z ocen stanu i zmian.
- Opracowanie wytycznych dotyczących praktycznych rozwiązań ukierunkowanych na ustalanie celów w zakresie zajmowania gruntów netto, działania na rzecz osiągnięcia tych celów oraz związanego z tym monitorowania.

Tytuł 2: Infrastruktura (głównie opracowywanie systemów informatycznych/baz danych) – rozwiązania informatyczne, które mają zostać opracowane przez dodatkowego pracownika zatrudnionego na czas określony i członka personelu kontraktowego ds. gleb w tytule 1

Koszty w ramach tytułu 3 obejmują: rozwiązania informatyczne, bieżące koszty systemów sprawozdawczości, opracowywanie i tworzenie nowych wskaźników, organizację spotkań technicznych i powiązane działania następcze, opracowywanie wytycznych oraz umowy w sprawie wsparcia wiedzy fachowej dotyczącej wskaźników dotyczących lasów i oceny oraz zanieczyszczonej gleby i użytkowania terenu.

○ OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)			1,588	1,945	1,914	5,447
	Środki na płatności	(5)			1,588	1,945	1,914	5,447

○ OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)						
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 3 ENV+EEA wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4 + 6			1,588	1,945	1,914	5,447
	Środki płatności	=5 + 6			1,588	1,945	1,914	5,447

○ OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)						
	Środki płatności	(5)						
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)						
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4 + 6			1,588	1,945	1,914	5,447
	Środki płatności	=5 + 6			1,588	1,945	1,914	5,447

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	----------------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#) (załącznika 5 do decyzji Komisji w sprawie przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2024	2025	2026	2027 i kolejne lata	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: ENV						
○ Zasoby ludzkie		0,264	0,435	0,435	0,435	1,569
○ Pozostałe wydatki administracyjne		0,037	0,064	0,064	0,064	0,229
OGÓŁEM DG ENV	Środki	0,301	0,499	0,499	0,499	1,798

Pozostałe wydatki administracyjne dotyczą posiedzeń i podróży służbowych grup ekspertów oraz innych kosztów związanych z tym personelem.

		2024	2025	2026	2027 i kolejne lata	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: CLIMA						
○ Zasoby ludzkie		0,171	0,171	0,171	0,171	0,684
○ Pozostałe wydatki administracyjne						
OGÓŁEM DG CLIMA	Środki	0,171	0,171	0,171	0,171	0,684

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,472	0,670	0,670	0,670	2,482
---------------------------------	--	-------	-------	-------	-------	--------------

wieloletnich ram finansowych							
------------------------------	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

			2024	2025	2026	2027 i kolejne lata	OGÓLEM
OGÓLEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania		0,472	2,258	2,615	2,584	7,959
	Środki na płatności		0,472	2,258	2,615	2,584	7,959

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓLEM		
	PRODUKT																		
	Rodzaj ²⁸	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ²⁹																			
- Produkt																			
- Produkt																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																			
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																			
OGÓLEM																			

²⁸ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

²⁹ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) ...”.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na zasoby ludzkie EEA i środki administracyjne w Komisji

1.1.1.1. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie EEA

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027 i kolejne lata	OGÓLE M
--	------	------	------	------	---------------------	---------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy funkcyjne AD)			0,346	0,705	0,719	1,770
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy funkcyjne AST)						
Pracownicy kontraktowi			0,123	0,250	0,255	0,628
Oddelegowani eksperci krajowi						

OGÓLEM			0,468	0,955	0,974	2,398
---------------	--	--	-------	-------	-------	-------

Zapotrzebowanie na pracowników (EPC):

	2023	2024	2025	2026	2027 i kolejne lata	OGÓLE M
--	------	------	------	------	---------------------	---------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy funkcyjne AD)			3	3	3	
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy funkcyjne AST)						
Pracownicy kontraktowi			2	2	2	
Oddelegowani eksperci krajowi						

OGÓLEM			5	5	5	
---------------	--	--	----------	----------	----------	--

1.1.1.2. Szacunkowe zapotrzebowanie na środki administracyjne w Komisji

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2024	2025	2026	2027	OGÓLEM
--	--	------	------	------	------	---------------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie		0,435	0,606	0,606	0,606	2,253
Pozostałe wydatki administracyjne		0,037	0,064	0,064	0,064	0,229
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych		0,472	0,670	0,670	0,670	2,482

Koszty w przeliczeniu na EPC (AD/AST) wynoszą 171 000 EUR/rok. „Pozostałe wydatki administracyjne” dotyczą posiedzeń i podróży służbowych komitetu i grup ekspertów oraz innych kosztów związanych z tym personelem.

Poza DZIAŁEM 7³⁰ wieloletnich ram finansowych		2024	2025	2026	2027	OGÓLEM
Zasoby ludzkie						
Pozostałe wydatki administracyjne						
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych						

OGÓLEM		0,472	0,670	0,670	0,670	2,482
---------------	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

³⁰ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.3. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie w Komisji

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	2023	2024	2025	2026	2027 i kolejne lata
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) – DG ENV		1	2	2	2
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) – DG CLIMA		1	1	1	1
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) – JRC					
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) – DG DEFIS					
20 01 02 03 (w delegaturach)					
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)					
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej) – DG ENV		1	1	1	1
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)					
XX 01 xx yy zz °	- w centrali				
	- w delegaturach				
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)					
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
OGÓLEM		3	4	4	4

XX oznacza odpowiedni obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony ENV	<p>Koordinowanie działań z odpowiednimi służbami oraz zapewnianie państwom członkowskim wsparcia we wdrożeniu inicjatywy, w szczególności w dziedzinie: pobierania próbek, danych, metodyki, oceny, monitorowania i analizy</p> <p>Podtrzymywanie dialogu na temat monitorowania lasów z państwami członkowskimi i ich właściwymi organami, w tym w ramach odpowiednich grup ekspertów i komitetów; składanie sprawozdań PE i Radzie</p> <p>Przygotowywanie i koordynowanie przyjmowania przez Komisję aktów wykonawczych i delegowanych przewidzianych w przepisach dotyczących monitorowania lasów</p> <p>Przygotowanie monitorowania i weryfikacji wdrażania prawa przez państwa członkowskie oraz kierowanie tym monitorowaniem i tą weryfikacją</p> <p>Zarządzanie umową w sprawie partnerstwa naukowego w dziedzinie leśnictwa i usług programu Copernicus z JRC oraz w sprawie usług programu Copernicus i FISE z EEA, zaktualizowaną w celu zachowania spójności z wymogiem z przepisów dotyczących monitorowania lasów</p>
Personel zewnętrzny	Ogólne wsparcie wdrażania przepisów dotyczących monitorowania lasów (w zakresie

	opracowywania wytycznych technicznych/udzielania wsparcia państwom członkowskim)
Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony DG CLIMA	<p>Koordinowanie dzialan z odpowiednimi sluzbami oraz zapewnianie państwom członkowskim wsparcia we wdrozeniu inicjatywy, w szczególności w dziedzinie: pobierania próbek, danych, metodyki, oceny, monitorowania i analizy</p> <p>Podtrzymywanie dialogu na temat monitorowania lasów z państwami członkowskimi i ich właściwymi organami, w tym w ramach odpowiednich grup ekspertów i komitetów; składanie sprawozdań PE i Radzie</p> <p>Przygotowywanie i koordynowanie przyjmowania przez Komisję aktów wykonawczych i delegowanych przewidzianych w przepisach dotyczących monitorowania lasów</p>
Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony JRC	Zarządzanie europejskim partnerstwem naukowym w dziedzinie leśnictwa, opracowanie narzędzi monitorowania opartych na obserwacji Ziemi, wspieranie modernizacji FISE, ułatwianie harmonizacji metodyk

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Dodatkowe zadania, jakie Komisja ma wykonać, wiążą się z dodatkowym zapotrzebowaniem na zasoby, jeśli chodzi o kwotę wkładu Unii oraz stanowiska wskazane w planie zatrudnienia Europejskiej Agencji Środowiska. Zwiększenie wkładu UE na rzecz EEA w związku z zadaniami w zakresie monitorowania lasów zostanie zrekompensovane w połowie z linii budżetowej programu LIFE 09.0201 – „Przyroda i różnorodność biologiczna” oraz w połowie z linii budżetowej programu LIFE 09.0203 – „Klimat”. Zwiększenie wkładu UE na rzecz EEA w związku z zadaniami w zakresie monitorowania gleby zostanie zrekompensovane z linii budżetowej programu LIFE 09.0201 – „Przyroda i różnorodność biologiczna”. Koszty przewidziane w linii budżetowej 09 02 01 zostaną poniesione w ramach programu LIFE i zostaną zaplanowane w rocznym planie zarządzania DG ENV. Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną najlepiej zaspokojone poprzez dodatkowy przydział środków w ramach procedury rocznego przydziału zasobów ludzkich.

- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.
- wymaga rewizji WRF.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ³¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

³¹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne
 - Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ³²					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł ...									

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

³² W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.